

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Elenchus Sectionum, Capitum, Paragraphorum, Et Quæstionum
Contentarvm In Hac Tertia Parte.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

E L E N C H U S
SECTIONUM, CAPITUM, PARAGRAPHORUM, ET QUÆSTIONUM
CONTENTARVM IN HAC
TERTIA PARTE.

SECTIO PRIMA.

De Vacatione, & amissione beneficiorum.

CAPVT PRIMVM.

De Vacatione beneficiorum in genere, & in specie de vacatione per mortem naturalem & civilem

PARAGRAPHVS PRIMVS.

De vacatione beneficii in genere.

Vacatio I. Quid sit vacatio beneficii.

2. Quotuplex sit vacatio beneficii.

3. Quot modis vacent beneficia.

4. Quenam vacatio seu vacationis modus veniat nomine vacationis simpliciter prolato.

5. An, & qualiter expresso uno modo vacationis non veniant alii.

6. An, & qualiter elidatur vis illius clausule: seu præmissio, seu alio quovis modo.

7. Qualiter verbum vacare usurpatum in hoc vel illo tempore comprehendat quoque alia tempora.

8. An vacatio de jure tantum sufficiat ad hoc, ut beneficii provideri & impetrari possit.

9. An sola vacatio de facto sufficiat ad effectum reservationis, potissimum de quo loquitur regula 8.

10. An, & qualiter vacatio, & modus vacationis sint exprimenda in provisione & impetratione beneficii.

11. An, & qualiter exprimendus mensis vacationis.

12. An, & qualiter narranda non vacatio, seu plenitudo beneficii de facto.

13. Qualiter vacatio beneficii narrata sit verificanda.

14. Qualiter verificanda narratio mensis vacationis.

15. An, & qualiter etiam independenter à facta narratione vacationis probanda sit vacatio in ordine ad hoc, ut beneficium impetrari possit.

16. Qualis debeat esse notitia vacationis in ordine ad hoc, ut censeatur elapsus terminus datus ad presentandum & conferendum.

17. An vacatio inducatur ex persona habente solum jus ad beneficium.

18. An, & qualiter induci & concurrere possit duplex vacatio, præcipue ex eadem persona ejusdem beneficii.

19. Qualiter consumatur vacatio.

20. Quamdiu duret, seu per quid consumatur vacatio sedis Episcopalis & Abbatialis.

21. An, & qualiter vacent beneficia manualia & regularia.

22. An, & qualiter vacet beneficium de mensa, unitum, Ecclesie non numerata.

23. Quamdiu vacare possint aut debeant beneficia.

24. Quando nam, seu quo tempore vacare dicitur beneficium.

25. Vbinam, seu in quo loco contingere dicitur vacatio.

PARAGRAPHVS II.

De Vacatione per mortem naturalem.

26. **A**N per mortem naturalem vacet beneficium.

27. Quid veniat, vel non veniat nomine mortis; quid nomine mortis naturalis.

28. Quid in genere requiratur, ut beneficium vacet per obitum alicujus.

29. An beneficium vacet per mortem Commendatarii.

30. An vacet per obitum Privati beneficii.

31. An, & qualiter vacet per obitum habentis jus ad regressum beneficii dimissi.

32. An, & qualiter vacet per obitum beneficii

- cium manuale; vel etiam aliàs collatum ad beneplacitum conferentis*
33. *An, & qualiter vacet per obitum resignantis.*
34. *Mors, ex qua inducitur vacatio, qualiter in supplicatione exprimat, & narrata justificanda.*
35. *An, & qualiter probandum tempus obitus.*

PARAGRAPHVS III.

De vacatione per mortem civilem, puta, per initum matrimonium, Religionem, militiam, vel etiam per captivitatem.

36. **A**N, & qualiter vacet beneficium per contractum matrimonium per verba de presenti.
37. *An extendatur quoque responsio ad beneficiatos Græcos.*
38. *An ergo eo ipso iure amittantur quoque iura alia omnia ad beneficia, & in specie quid in hoc circa pensiones.*
39. *An per matrimonium extinguatur quoque dispensatio aliàs obrenta, & habilitans ad beneficia.*
40. *An etiam sponsalia, seu matrimonium contractum per verba de futuro inducant hanc vacationem ipso iure, vel saltem per sententiam.*
41. *An beneficium ob initum matrimonium amissum adhuc vacans recuperet, dum uxor necdum consummato matrimonio ingreditur Religionem, aut morte naturali decedit.*
42. *An Episcopus dispensare possit, ut Beneficiatus beneficium simplex retineat post matrimonium, contractum saltem cum virgine.*
43. *An, & qualiter vacet beneficium ob matrimonium invalidè, seu nulliter contractum.*
44. *An vacet beneficium ob matrimonium contractum nulliter ex defectu consensus.*
45. *An vacet ob contractum nulliter ex defectu ætatis.*
46. *An vacet beneficium ob matrimonium contractum nulliter ex defectu forme requisita à Trid. nempe sine Parocho legitimo, aut testibus.*
47. *An valeat beneficium ob matrimonium contractum nulliter; quia Beneficiatus erat in Ordinibus sacris.*
48. *An ex consensu & auctoritate Episcopi Sacerdos possit redire ad beneficium, postquam doluit de matrimonio nulliter contracto.*
49. *An, & quid probandum impetranti be-*

neficium vacans ob contractum matrimonium.

50. *An, & qualiter vacet beneficium per ingressum Religionis.*
51. *An professione existente nullà, vacent adhuc beneficia; sicut dictum de matrimonio nulliter contracto.*
52. *An etiam citra emissam professionem per ingressum Religionis (prout contingit in Societate Iesu) vacent beneficia præhabita.*
53. *Quid hac in re dicendum de Conversis.*
54. *An vacent beneficia per ingressum monasterii, seu per Novitiatum.*
55. *An vacent, si Novitiatum produceretur ultra consuetum tempus.*
56. *Ad quem ergo spectent fructus beneficii retenti à Novitio tempore Novitiatûs.*
57. *Quid sit circa administrationem beneficii interea temporis.*
58. *Qualiter concipienda supplicatio in impetratione beneficii vacantis ob ingressum Religionis, & hac causa narrata justificanda.*
59. *An, & qualiter vacet beneficium per militiam secularem.*
60. *An, & qualiter vacet beneficium per captivitatem, maximè diuturnam, & apud infideles, vel incarcerationem perpetuam, quæ referri posse videntur ad mortem civilem.*

CAPVT SECVNDVM.

De Vacatione per affectionem alterius beneficii.

PARAGRAPHVS I.

De incompatibilitate Beneficiorum ob unius sufficientiam ad sustentationem, & hinc ortâ vacatione beneficiorum præhabitorum.

61. **Q**uid, & quoruplex beneficiorum incompatibilitas.
62. *An, & qualiter iure naturæ verita pluralitas beneficiorum, seu unum eundemque habere plura simul beneficia, præscindendo, an simplicia, nec ne: An existentia in eadem, an in diversa Ecclesia: An conformia, an difformia: An residentiam requirant, nec ne: an eorum unum sufficiens, vel insufficientis ad honestam Clerici sustentationem.*
63. *An, & qualiter iure communi positivo, nempe Canonico, prohibeatur pluralitas beneficiorum solitarie considerata, id est, sine respectu ad sufficientiam, residentiam &c.*

64. An duo beneficia simplicia non requirentia residentiam, dum unum eorum non est sufficiens ad honestam Clerici sustentationem, conferri possint & haberi ab eodem, idque sine Superioris dispensantis auctoritate.
65. An ergo habenti duo non sufficientia conferri possint alia, & plura alias non incompatibilia usque ad congruam sustentationem.
66. An cum beneficio sufficiente ad honestam Clerici sustentationem aliud etiam insufficienti simul haberi possit.
67. An igitur neque obtineat amplius consuetudo in contrarium, quae fuit olim ante Trid. neque nova talis in lucem possit post Trid. de facto, aut etiam in hoc dispensari à Papa.
68. An, & quando procedente etiam secunda sententia de pluralitate beneficiorum, sufficientium ad congruam sustentationem non illicita saltem jure naturae, adhuc tamen eorum coaeratio seu nimia multitudo sit illicita etiam jure naturae.
69. An si quis habeat duo beneficia, quorum quodlibet de se non est sufficiens, & postea contingat eorum unum fieri sufficiens, possit illa adhuc simul retinere, stante Decreto Tridentini.
70. An quae hucusque dicta sunt de beneficiis, locum etiam habeant in pensionibus, puta Clericalibus, quae Clerico ex fructibus beneficium assignantur ad instar beneficium, seu loco beneficium &c.
71. Quodnam dicatur beneficium sufficiens ad congruam sustentationem.
72. An ad judicandum, an beneficium sit sufficiens ad sustentationem, habenda sit ratio bonorum patrimonialium.
73. An, & qualiter, & quibus ex causis jura permittant pluralitatem beneficiorum, vel etiam ex quibus causis in ea dispensari possit.
74. An, & qualiter sufficiat ad dispensandum nobilitas & claritas generis, ac praeipue sola, ubi est absque literatura.
75. An sola Cardinalitia Dignitas sit justa causa, ob quam Cardinali plura beneficia conferantur.
76. An sit sufficiens causa conferendi alicui plura beneficia, vel dispensandi, ut plura ei conferantur, ut eorum fructus largius in pauperes erogentur; v. g. dum scitur illos eorum fructus impensurum in pauperes, aliove pios usus, retentis sibi solum necessariis ad decentem sustentationem.
77. An sit sufficiens motivum dispensandi, seu laxandi in hoc jus, etiam dum illud est iustitia distributiva, in conferendo uni plura beneficia, quod is habeat parentes, fratres, nepotes ex fratre & sorore indi-
- gentes, vel etiam amicis, cui multa debet.
78. An ipsa Papa liberalitas sit sufficiens causa dispensandi in hoc.
79. An etiam Episcopus, aut alius Legatus à latere Papa possit dispensare in pluralitate beneficiorum, saltem simplicium, existentium in diversis Ecclesiis, quorum unum sufficiens est; dum adest alias justa causa dispensandi.
80. An si justa causa, ob quas quis obtinuit plura beneficia, cessent, v. g. parentes, sorores &c. quos alere debebat, mortui, an teneatur ea beneficia renunciare retentis solum iis, quae ad congruam sustentationem sufficiant.
81. An valeat dispensatio papalis facta in hoc puncto, dictis causis non subsistentibus.
82. An & qualiter obtinens plura talia beneficia sufficientia ex dispensatione Papae sine rationabili causa, tutus esse possit in conscientia, & absolvi à Confessario.
83. An igitur, si Papa nulla expressa causa, motu proprio, & ex certa scientia habenti jam beneficium ad congruam sustentationem sufficiens conferat insuper aliud, collatio sit legitima, & talis illud tuta conscientia recipere, & retinere valeat.
84. An ergo etiam, dum quis post narrata in supradicta beneficia jam à se habita obtinet insuper aliud beneficium à Papa, eo ipso dispensatus sit ad ista prohibita retinenda simul, & sic ea retinere possit bona conscientia.
85. An, dum quis scit Papam scire se ad plura beneficia sufficientia absque dispensatione promoveri, vel ea simul habere, & hoc toleret, seu non reprobet, ea retinere possit bona conscientia.
86. An ergo habens beneficium simplex insufficienti ad sustentationem impetrare possit aliud absque eo, quod mentionem fecerit praehabiti insufficientis.
87. An si impetrans dispensationem ad plura simul habenda in hac dispensatione petenda retinuerit etiam modicum beneficium, dispensatio sit hoc ipso nulla.
88. An illegitimus, seu alias irregularis aut inhabilis dispensatus ad quacunque, vel qualicunque beneficia recipere, vel retinere possit, modo plura simul non sint, quam quae à Trid. permittuntur, possit vigore hujus dispensationis plura alias non incompatibilia libere & licite retinere, etiamsi unum sit sufficiens ad sustentationem.
89. An, dum Papa dispensat ex causa aqua, super istorum beneficiorum simplicium, quorum unum sufficiens est, pluralitate, expresse debeat derogare Decreto illi Trid. c. 17. ita ut alias nulla sit dispensatio.

90. *An possidens plura ex dispensatione, teneatur Ordinario exhibere dispensationem; & quomodo is aliàs se gerere debeat, aut possit cum habente incompatibilia.*
91. *An, dum habens beneficium simplex, non requirens residentiam, ad sustentationem tamen sufficiens, adipiscatur alterum sufficiens; veletiam licet illud non sit sufficiens, ipso jure vacet primum.*
92. *An valida sit talis Collatio facta habenti jam sufficiens.*
93. *An, si statuto aliquo speciali (idem est de Testatoris voluntate) cautum est, ut beneficium aliquod simplex cum alio quovis obtineri nequeat, etsi neutrum aliàs requirat residentiam, nec aliunde sint incompatibilia, ipso jure vacet per obtentionem secundi.*
94. *An, dum habenti duo non sufficientia conferatur insuper aliud aliàs non incompatibile, vacent ipso jure illa duo prae habitata.*
95. *An, si habenti jam duo vel plura beneficia incompatibilia ex dispensatione legitima, conferatur tertium incompatible, vacent eo ipso omnia illa priora.*
96. *An, si is, cui dispensativè concessum, habere duo incompatibilia simul cum facultate alterum dimittendi, & loco illius dimissi aliud recipiendi, unum ex iis in favorem alicujus dimittat, reservatis sibi illius fructibus, vacent priora duo per affectationem alterius.*
97. *An, & qualiter ad hoc requiratur possessio secundi, dum inducitur vacatio prae habitati ipso jure ob affectationem secundi.*
98. *An per obtentionem & possessionem beneficii litigiosi inducatur vacatio prae habitati.*
99. *An ad hoc, ut per affectationem secundi vacet primum, requiratur, ut utrumque, hoc est, tam prae habitatum, seu primum, quam secundum obtineatur pacificè, tam quoad titulum, quam quoad possessionem.*
100. *An, si tempore acceptae possessionis vel immediate post, seu in limine legitima possessionis non molèsteris super possessione vel titulo, eo ipso censearis obtinuisse beneficium, & possessionem in ordine ad hoc, ut ab eo momento vacet prae habitatum beneficium; an verò expectari debeat tempus aliud, & quantum illud liberum à litigio & molestatione.*
101. *An, ut possessio pacifica secundi beneficii inducat privationem primi, debeat esse fructifera.*
102. *An non vacet prius beneficium, dum solutio fructuum secundi beneficii primo anno, vel primis duobus annis ex eo provenienteum differtur post mortem beneficiati, ut inde solvantur ejus debita, vel funeralia, vel obveniant ejus heredibus, prout in Ecclesiis aliquibus privilegio, statuto, vel consuetudine inductum est.*
103. *An hodie adhuc valeat, & talis consuetudo seu statutum non repugnet decreto Trid. sess. 24. c. 14. & Bullae Pii V.*
104. *An, dum dicti fructus primi anni non percipiuntur, sed applicantur mensa Episcopi, seu mensa Capitulari, dividendi inter antiquiores, absque eo, quod referentur aut refundantur beneficiato post ejus obitum, interea non vacet prae habitatum beneficium.*
105. *An, si solum de facto, & non de jure obtineas, & possideas aliàs pacificè secundum beneficium, eo quod ob impedimentum collatio & possessio sit nulla, vacet prae habitatum beneficium.*
106. *An, & qualiter beneficium pacificè & fructiferè possessum debeat esse perpetuum, ut inducat vacationem prae habitati.*
107. *Qui impetrat beneficium vacans per affectationem alterius incompatibilis, quid & qualiter justificare debeat.*
108. *An incompatibilitas impediatur carentiam secunda gratia.*

PARAGRAPHVS II.

De incompatilibus ratione residentiae, curae, existentiae sub eodem testamento vel quia dignitates, aut personatus sunt; & hinc ortà prae habitatorum, aut de novo obtentorum vacatione.

109. **A**N, & qualiter incompatibilitas constituitur ex onere residentiae.
110. *An simplicia residentiam postulantia ita sint incompatibilia, ut obtento secundo vacet ipso jure prae habitatum, seu primum.*
111. *An ipso jure vacent ambo beneficia simplicia residentialia, dum intendit ambo retinere simul, juxta quod aliàs in Extray. Execrabilis, constitutum expresse de dignitatibus, Personaribus, beneficiis curatis.*
112. *Quandonam censeatur quis praesumere seu intendere beneficia talia retinere simul.*
113. *Qualiter intelligendum decretum illud Trid. sess. 24. c. 17. quo statuit, ut qui obtinet duas parochiales, vel aliàs incompatibilia ex dispensatione, uno retento, alterum intra sex menses dimittat.*
114. *An consuetudine saltem induci possit, ut quis simul habeat vel retineat talia duo simplicia residentiam requirentia.*
115. *An quis dispensatus à Papa sine causa in residentia, quam exigunt talia beneficia simplicia, tutus esse possit in conscientia; & an Papa ad libitum suae voluntatis talia plura uni, sive in eadem, sive in diversa Ecclesia conferre possit.*

Elenchus Quaestionum.

116. An & qualiter incompatibilitas constitutatur ex duplici cura.
117. An incompatibilitas duorum per se curatorum impediatur, quod minus unum habeatur in titulum, alterum in commendam.
118. An prescindendo à sufficientia, sit contra ius natura habere beneficium unum curatum in titulum, & aliud curatum in commendam perpetuam.
119. An habere simul duo curata in titulum adversetur juri divino & natura.
120. An, & à quo in hoc dispensari possit.
121. An consuetudine induci possit, ut quis citra dispensationem obtineat plura curata in diversis Ecclesiis.
122. Quanam sint sufficientes casus & causa, ut quis per dispensationem deobligetur à residendo in beneficiis actu & per se, seu principaliter curatis, adeoque possit eorum plura obtinere.
123. An, & qualiter ipso jure olim vacarint, & hodie dum vacant beneficia prae habitata curata per affectuionem alterius curati.
124. Quas praeterea incurrat poenas, qui praesumit retinere plura curata, aut plures Personatus vel dignitates sine cura.
125. An, & qualiter dimittendum prae habitum, ut evitetur hac poena amissionis utriusque, & inhabilitatis.
126. Qualiter reserventur Papa vacantia ob affectuionem incompatibilis, & retentionem utriusque, & qualiter execrabilitas illa, seu affectuio illa, & retentio probanda.
127. An, & qualiter incompatibiles sint duo dignitates, vel duo Personatus curam animarum non habentes in diversis Ecclesiis.
128. An etiam extinguatur gratia, quam quis à Papa obtinuit de dignitate, Personatu, vel beneficio curato, obtinendo per affectuionem alterius beneficii cum beneficio illo ex dicta gratia habendo, seu expectato incompatibilis.
129. An, & qualiter duo simplicia uniformia per se alias compatiblea, vel ex hoc ipso quod sint in eadem Ecclesia, sint incompatiblea.
130. An obtineri saltem possint istiusmodi duo uniformia in eadem Ecclesia, dum unum eorum annexum est beneficio alicui difformi, v. g. duae Praebendae, dum earum una annexa est dignitati; ut dictum supra, posse aliquem tenere duo curata, dum unum eorum venit per annexionem.
131. An igitur per dispensationem Episcopi, aut saltem consuetudine, potissimum immemoriali, induci possit, ut quis in eadem Ecclesia habeat duo pariformia simplicia, v. g. duos simplices Canonicatus, seu Praebendas.
132. An & qualiter vacet prae habitum, & jam simplex, ad obtentionem alterius uniformis in eadem Ecclesia.
133. An, & qualiter duae Capellaniae in eadem Ecclesia censeantur uniformia, & incompatiblea beneficia.
134. An pariter incompatiblea sint difformia, v. g. dignitas & Canonicatus, beneficium curatum & simplex & c. in eadem Ecclesia, seu sub eodem tecto, vacetque eorum prae habitum ipso jure per obtentionem secundi.
135. An, & qualiter ex statuto vel dispensatione Episcopali talia duo difformia sub eodem tecto simul haberi possint.
136. An, & qualiter valeat consuetudo, ut quis licite retineat talia difformia in eadem Ecclesia.
137. An etiam dicta consuetudo procedat in Canonico penitentiario, nimirum ut is insuper in eadem Ecclesia obtineat dignitatem.
138. An, sicut valet consuetudo tenendi Canonicatum cum dignitate, & ei derogatum non est per Trid. ita etiam valeat consuetudo tenendi duo alia beneficia difformia, v. g. beneficium curatum, vel simplex cum Capellania in eadem Ecclesia, dum aliunde nihil obstat, ex quo specialiter sint incompatiblea.
139. An etiam procedat, & sustinenda sit consuetudo habendi praeter dignitatem & Canonicatum, seu praebendam aliud simplex beneficium, ita ut jam quis sit triplex in eadem Ecclesia.
140. An, si habenti jam duo talia difformia, vel etiam uniformia, vel aliter de jure communi incompatiblea, sive de consuetudine, sive ex dispensatione, conferatur tertium, collatio sit ipso jure nulla.
141. Quanam sit ratio, cur potius procedat consuetudo habendi duo difformia in Ecclesia eadem, quam habendi duo similia; & cur facilius concedantur duo difformia, quam similia.
142. Quandonam proprie beneficia dicantur esse sub eodem tecto, seu in eadem Ecclesia in ordine ad effectum incompatibilitatis.

PARAGRAPHVS III.

De incompatibilitate beneficiorum regularium, & de Decreto dimittendi prae habitum undecunque incompatiblee.

143. **A**N Religiosus plura simul obtinere possit beneficia regularia intra, vel extra Clausura.
144. An specialiter prohibitum, ne Monachus, aliisve Religiosus obtinere possit duo vel plura beneficia regularia in diversis Monasteriis vel Ecclesiis.

Elenchus Quaestionum.

145. Qualiter vacent illa beneficia Regularia, & quae statuta praeterea pœna, dum dictis dispositionibus contraveniuntur.
146. Quid circa illud Decretum Papa de dimittendo beneficium prius habitum incompatibile cum eo, de quo providetur, apponi solitum in impetratione, & gratia de hoc secundo, quo (dum Papa dispensare non vult quoad retentionem præhabiti) jubetur eius dimissio; quid inquam, implicet, importet, & operetur.
147. Quid indagandum & justificandum impetranti, ut Decretum hoc intret, seu ut habeat effectum.
148. Quid, si quis obtemperando huic Decreto, aliisque juribus de dimittendo præhabito post duos menses pacifica possessionis dimiserit primum, ac dein prius elapsis dictis duobus illis, vel etiam pluribus mensibus, lis ei moveatur super secundo, illudque evincatur, eò quòd v. g. tunc prius pateat, collationem illius fuisse nullam; an inquam, in eo casu præhabitarum dimissum recuperabit, seu regressum ad illud habeat.

PARAGRAPHVS IV.

De vacatione Beneficiorum per promotionem & translationem.

149. **A**N & qualiter vacent beneficia promoti ad Episcopatum.
150. An etiam vacent beneficia & pensiones promoti ad Papatum.
151. An quoque vacent promoti in Episcopum in terris infidelium, seu Suffraganeum titularum.
152. An etiam jam promotus in Episcopum non titularum non solum amittat priora beneficia, sed etiam per hoc reddatur incapax obtinendi denuo beneficia.
153. An & quando Papa dispensare soleat cum promoti ad Episcopatum, ut priora retineat, vel etiam nova recipere valeat beneficia.
154. An etiam vice versa vacet Episcopatus per adeptionem beneficii alicuius.
155. Quodnam, seu à quo tempore beneficia promoti in Episcopum vacare incipiant.
156. Quid hac in parte dicendum de pensionibus.
157. An, si cum promoti esset dispensatum, ut intra tempus à jure statutum non teneretur consecrari, sed ad annum v. g. differre consecrationem posset, durante illo tempore dispensationis vacent ejus beneficia.
158. An, quod dictum hucusque de promoti in Episcopum, quòd vacent omnia ejus beneficia, locum quoque habeat in promo-

- vis ad Abbatiam, aliamve Prelaturam Ecclesie alicujus regularis, vel secularis.
159. An eadem dicenda de promoti in Cardinalem.
160. An & qualiter Episcopi, aliterve Prelati translati ad aliam Ecclesiam, Ecclesia prior vacet ipso jure.

CAPVT TERTIVM.

De vacatione Beneficiorum ob delictum.

PARAGRAPHVS I.

De sententia Privationis ob delictum in genere.

161. **Q**ualis hic nomine sententia intelligatur sententia, cui hac vacatio beneficiorum ob crimen subiacet.
162. In quibus maximè differant amba sententia in ordine ad præsens institutum.
163. An etiam in pœnis, quae non exigunt factum hominis ad exequendum, sit necessaria declaratoria.
164. Cum c. Consuluit. 14. de appellat. dicatur: pleraque judicantur notoria, quae non sunt, unde constituatur hæc notoritas.
165. Qualiter hæc notoritas elidatur, & justificanda.
166. An, & qualiter interea, dum factum excutitur pro obrinenda declaratoria, ubi eà opus, suspendatur executio sententiae legis irrogantis ipso jure privationem beneficii.
167. An etiam committens crimen, ob quod incurrit pœnam privationis ipso jure, ita statim amittat titulum, ut statim quoque teneatur in conscientia dimittere, etiam ante sententiam declaratoriam facti.
168. An quando beneficiatus ob crimen est privatus beneficio ipso jure, valeant, quae ratione publici muneris & officii, quo fungitur, facit, v. g. dum qui crimen occultum admisit, ob quod ipso jure beneficium amittit, est Parochus, & tamen penitentes absolvit; Canonicus, & eligit; Episcopus, & confert beneficia, an valide sint ista absolutiones, electiones, collationes.
169. Quando nam sit locus privationi beneficii ob delictum.
170. Quando nam locum habeat privatio beneficii ipso jure.
171. Per qua verba inducatur vacatio ipso jure.
172. Qualiter procedi possit ad pœnam privationis beneficii per sententiam.
173. An & qualiter suspendatur, vel non suspendatur effectus, seu executio sententiae privationis beneficii ob delictum, dum ea alias à jure non intenditur ipso jure.

Elenchus Quaestionum.

174. An, si Episcopus vel alter iudex competens propter delictum non tantum atrox sed grave in Beneficiatum ferat sententiam depositionis ad juris prescriptum, an illico vacet beneficium: & qua in ordine ad hunc effectum spectanda in dicta sententia verborum forma.
175. Qualiter procedendum à Iudice ecclesiastico contra Beneficiatum in eo condemnando pro delicto, pro quo depositionis poena à Canone non est iussa seu statuta, sed in ejus arbitrio posita.
176. An, & qualiter à Iudice laico procedi possit ad, vel circa poenam hanc privationis, & si in eo negotio processerit, qualiter se gerere debeat Episcopus.
177. An, & qualiter privationem hanc infligere valeat Vicarius generalis Episcopi.
178. An inducatur vacatio beneficii per sententiam privationis nullam, & qualiter procedat exceptio nullitatis, & notoria injustitia.
179. An, & qualiter privatus ob delictum restituendus sit, juvari que possit remedio restitutionis in integrum.
180. Qualiter resolvatur vis omnis iudicati quoad presentem materiam privationis beneficii.
181. Qua sit vis & diversitas sententiae condemnatoriae, & absolutoriae in hac materia beneficii.
182. A quo, & à quibus conferri possint beneficia vacantia per privationem.

PARAGRAPHVS II.

De vacatione, & privatione ob delicta omissionis.

183. **AN**, & qualiter vacent beneficia ob non factam publicationem resignationis.
184. An, & qualiter vacet beneficium curatum ob non servatam in ejus collatione formam Constitutionis Pii V. qua est in Bullario 82. inter Constitutiones hujus Pontificis.
185. An, & qualiter vacent beneficii a ob non promotionem intra annum.
186. An, & qualiter vacent beneficia ob non residentiam.
187. An, & qualiter vacet beneficium ob non gestationem habitus clericalis.
188. An, & qualiter vacent beneficia exinde, quod is, qui habet incompatibilia, non vult Ordinario ostendere ritulum dispensationis, quo illa possidet.
189. An, & qualiter vacent beneficia ob non solutas Camera Apostolica annatas.
190. Quid sint annatae &c. unde in vecta, quibus beneficiis imposta, & qualiter solvenda.

191. An, & qualiter per non expressum verum valorem vacent beneficia.
192. Quando, & qualiter dictus valor exprömendus, & justificandus.

PARAGRAPHVS III.

De vacatione ex privatione ob delicta commissionis.

193. **AN**, & qualiter vacet beneficium ob apprehensam possessionem illius ante expeditionem literarum.
194. An, & qualiter inducatur vacatio ipso jure per factam violentiam in apprehendenda possessione, dum nimirum alius esset in possessione illius beneficii.
195. An, & qualiter vacet beneficium ob violationem sequestri.
196. An, & qualiter vacent beneficia eorum, qui scripturas spectantes ad Camera Apostolicam indebitè retinent, vel scientes ab alio retineri, & id non revelant.
197. An, & qualiter vacent beneficia ob crimen falsi in literis apostolicis commissum.
198. An, & qualiter vacent beneficia ob malam promotionem ad Ordines.
199. An, & qualiter vacent beneficia per alienationem rerum Ecclesiae seu beneficii.
200. An, & qualiter ob simoniam mentalem, & conventionalem infligatur privatio beneficiorum.
201. An, & qualiter vacent beneficia ob simoniam confidentialem, seu crimen confidentiae.
202. An etiam confidentia illa simoniaca inducat dictas poenas statutas in Constitutionibus Pii IV. & V. dum solum utrinque tractatum & conventum sub confidentia v. g. de resignando vel conferendo beneficium, nullo prorsus adhuc secundo effectu.
203. An, & quomodo constare debeat de simonia commissa, vel de hac confidentia simoniaca in ordine ad hoc, ut iudex possit judicare vel declarare, hoc crimen commissum: vel etiam in ordine ad hoc, ut ex hoc capite beneficium impetrari possit.
204. An, & qualiter vacet beneficium ob excommunicationem, infor descentiam in ea.
205. An idem dicendum de suspensis.
206. Qualiter ab impetrante ex hoc capite infor descentia justificanda narratiua juxta clausulam paulo antè positam.
207. An, & qualiter privetur quis fructibus beneficii ob excommunicationem, vel infor descentiam in ea.
208. An, & qualiter vacet beneficium ob irregularitatem.
209. An, & qualiter homicidium, mutilatio, vulneratio, percussio inducat vacationem beneficii.

210. *Quid sit Assassini, & qualiter committentis assassinium exinde beneficia vacent; & qualiter in ordine ad hunc effectum vacationis justificandum assassinium.*
211. *An, & qualiter inducatur privatio beneficii per procuracionem abortiu.*
212. *An, & qualiter inducat sodomia privationem beneficii.*
213. *Quid sit in exercentibus pollutionem extraordinariam, seu extra vas, & bestialitatem.*
214. *An, & qualiter defloratio Monialis inducat privationem beneficiorum.*
215. *An, & qualiter adulterium inducat privationem beneficii.*
216. *An, & qualiter concubinatus inducat privationem beneficii.*
217. *Qualiter probandus concubinatus, & qualiter admittatur accusatio contra tales.*
218. *An, & qualiter inducatur vacatio beneficii ob perjurium.*
219. *An, & qualiter inducatur vacatio ob blasphemiam.*
220. *An, & qualiter Sacrilegus privetur beneficii.*
221. *Quid hac in parte dicendum de furibus, usurariis, incendiariis & similibus.*
222. *An beneficium injuriantis Clericum, usque dum is resignet beneficium suum, vacet ipso iure.*
223. *Quid dicendum ad hoc de iis, qui non initiati presbyterio missas dicunt, & penitentium confessiones audiunt.*
224. *An ob crimen simulationis, dum nimirum quis alium se simulans pro obtinendo beneficio seipsum supponit pro aliis, id etiam ignorantibus, examini, ut beneficia obtineat; & sic postea cum iis de iis beneficiis tractat, etiam per simoniam, vacent ipso iure omnia beneficia istius simulantis.*
225. *An, & qualiter inducatur vacatio, & privatio beneficiorum ob crimen lesa Majestatis humane.*
226. *An, & qualiter Clericus crimen lesa Majestatis Principis alicujus secularis incurere possit, & exinde penis illis subijci; cum non sit subditus jurisdictioni seculari seu laicali.*
227. *Quis sit competens Iudex in cognoscendo & declarando crimine lesa Majestatis respectu Clerici.*
228. *An, & qualiter heresis inducat privationem seu vacationem beneficiorum.*
229. *An comprehendantur dicta pena privationis ipso iure haeretici osculli, & qui mox ab heresi resipiscunt.*
230. *An, & qualiter dicta pena privationis comprehendat Receptatores, & fautores, & filios haeticorum.*
231. *An, & qualiter eadem pena privationis ipso iure beneficiorum obtentorum comprehendat quoque Apostatas & Schismaticos.*
232. *An, & qualiter pro justificatione haeticos sufficiat impetranem ostendere, latam contra talem sententiam contumaciam.*
233. *An, & qualiter vacent beneficia obtenta ad preces haeticorum.*

CAPVT QVARTVM.

De Vacatione per Resignationem, sive de Resignatione beneficiorum.

PARAGRAPHVS I.

Quid, & quotuplex Resignatio, quae ejus vis ad inducendam vacationem, revocationem Procuratoris, amissionem fructuum, liberationem ab oneribus beneficio impostis; item quoad pariendum jus vel obligationes, & praedicta Resignatio &c.

234. *Quid sit Resignatio seu renunciatio beneficii.*

235. *Quotuplex sit resignatio.*

236. *Quenam veniat resignatio, dum in dispositione aliqua fit mentio resignatio.*

237. *An resignatio sit favorabilis, an odiosa.*

238. *An, & qualiter resignatio, & in specie simplex seu pura inducat vacationem beneficii resignati.*

239. *An, & qualiter resignatio simplex inducat vacationem possessionis.*

240. *An, & qualiter & quando resignatio conditionalis inducat vacationem beneficii quoad titulum.*

241. *An, & qualiter resignatio conditionalis inducat amissionem beneficii.*

242. *An, & qualiter dimissio & resignatio invalida inducant vacationem seu amissionem beneficii & possessionis.*

243. *An post admissam resignationem Resignans possit incumbere possessioni, & omnia ad illud beneficium pertinentia exercere, donec alter capiat possessionem.*

244. *An, qui solum fecit mandatum ad resignandum, quod non fuit effectuum, privetur possessione beneficii.*

245. *An, & qualiter per resignationem revocetur Procurator constitutus ad lites & negotia ratione illius beneficii.*

246. *Quid possit Resignans quoad percipiendos fructus beneficii resignati post ejus resignationem proventuros & obventuros, seu ad quem hi spectent.*

247. *An, & qualiter Resignans, sive simpliciter, sive in favorem percipere possit fructus provenientes, seu cessos ante dictam resignationem, seu abdicationem tituli & possessionis.*

Elenchus Quaestionum.

248. *An, & qualiter Resignans post resignationem teneatur solvere pensiones beneficio resignato alias impositas.*
249. *An, qualiter, & quando Resignans deobligetur recitare horas Canonicas, & Resignatarius incipiat ad illas teneri.*
250. *An, & quando Resignans deobligetur à residentia, & ad eam obligari incipiat Resignatarius.*
251. *An, si commissa fuit à Sede Apostolica causa cognoscenda, vel decidenda Titio Canonico, qui post Datam, & receptionem litterarum resignavit Canonitatum, vel dignitatem suam in favorem Caji, utrum iste Resignans, an verò Resignatarius de causa illa cognoscere, eamque decidere possit.*
252. *Quae iura & commoda transeant in Resignatarium.*
253. *An, & quando Resignatarius teneatur iustificare ius Resignantis.*
254. *An, & quando Resignatarius probare debeat valorem resignationis.*
255. *An Resignatarius teneatur stare locationi vel conductioni.*
256. *An Resignatarius teneatur stare transactioni factae per Resignantem.*
257. *An Resignatarius teneatur solvere debita contracta per Resignantem.*
258. *An, & quando Resignatarius teneatur prestare alimenta Resignanti.*
259. *An Resignatarius teneatur purgare attentata (intellige in causa beneficii resignati) per Resignantem.*
260. *An Resignatarius teneatur purgare spoliolum Resignantis, sive an spoliatus à Resignante possit agere spolio contra Resignatarium.*
261. *An confessio cedentis seu Resignantis praedictet Cessionario seu Resignatario.*
262. *An, & qualiter sententia lata in causa beneficii resignati contra Resignantem noceat Resignatario.*
266. *Quare, quando, ubi, à quo, & in quorum beneficiorum resignatione, & qualiter consensus praestandus, & extendendus in Camera vel Cancellaria Apostolica.*
267. *An, dum litera provisionis sunt reformanda, sufficiat consensus formalis legitimus iam praestitus, an requiratur novus; & è contra dum consensus hic praestitus fuit nullus, post expeditionem revalidari queat.*
268. *Sub qua die ponatur consensus hic formalis praestitus, & quomodo praestitus probeatur.*
269. *An, & qualiter, & in quibus casibus derogetur Regulæ 45. de extendendis consentibus.*
270. *An Resignans possit repetere beneficium resignatum, & ad illud regredi.*
271. *An, qui resignavit inconsulto, possit pœnitere, & repetere beneficium.*
272. *An Resignans possit repetere beneficium, dum resignatio facta vi, metu, vel dolo.*
273. *Virum quis possit repetere beneficium, quod resignavit, postquam eo spoliatus fuit.*
274. *An quis redire possit ad beneficium, in quo ius quaesitum Resignatario, dum non servantur conditiones.*
275. *An Resignans in casibus, in quibus redire potest ad beneficium, id possit sine nova collatione.*
276. *An, si admittà per Papam resignatione eaque acceptatà à Resignatario hic literas expedierit in forma dignum, & his necdum iustificatis & executis, contingat enim mori, Resignans possit regredi ad beneficium.*
277. *An Resignans possit regredi ad beneficium, Resignatario reperto minus idoneo.*
278. *An, & qualiter concedatur regressus, pensione non solutà.*

PARAGRAPHVS III.

Quænam Beneficia possint resignari.

289. **A**N beneficia omnia resignari possint, & quorum beneficiorum resignatio facile, vel difficulter admittatur.
280. *An, & qualiter renunciari possit Papatui.*
281. *An Cardinalatus & Patriarchatus resignari possint.*
282. *An Episcopatus possit resignari.*
283. *An Abbatia & Prioratus resignari possint.*
284. *An resignari possint Officia ecclesiastica.*
285. *An resignari possint beneficia consistorialia.*
286. *An resignari possit beneficium parochiale.*
287. *An Vicaria perpetua possit resignari.*
288. *An Portiones etiam dimidia resignari possint.*
289. *An Oratorium & Eremitorium resignari possint.*
290. *An*

PARAGRAPHVS II.

An, & qualiter Resignans secundò resignare possit idem beneficium; item pœnitere & regredi ad beneficium resignatum, vel agere spolio

263. **A**N, qui semel resignavit, possit ulterius, seu secundo resignare idem beneficium.
264. *An, & quando Resignans resignatione simplici possit pœnitere, & revocare factam à se renunciationem.*
265. *An, & qualiter in Resignatione conditionata, & facta in favorem sit locus pœnitentiae.*

290. An Praesimonia & beneficia patrimonialia resignari possint.
291. An, & qualiter beneficia manualia resignari possint.
292. An resignari possint beneficia, quae possunt, ac solent optari.
293. An, & qualiter beneficia electiva possint resignari in favorem.
294. An, & qualiter resignari possint beneficia juris patronatus.
295. An & qualiter resignari possint beneficia reservata Papa.
296. An resignari possint beneficia, super quibus à Sede Apostolica concessa esset expectativa.
297. An beneficia exempta resignari possint.
298. An beneficia unita, extincta, vel suppressa, vel carentia redditibus resignari possint.
299. An beneficia commendata possint resignari.
300. An beneficium, super quo reservatus est alteri regressus, possit resignari.
301. An beneficia, quorum, dum vacant, conferendorum indultum speciale habet aliquis, resignari possint.
302. An hospitalia, & Praeceptorie, & beneficia Ordinis, etiam S. Iohannis Hierosolymitani possint resignari.
303. An resignari possit beneficium, super quo Resignans habet solum jus ad rem.
304. An resignari possint beneficia resignata, collata quidem, sed necdum confectis vel plumbatis literis, aut publicatis, aut captâ possessione.
305. An resignari possit beneficium, cuius titulo quis promotus est ad Ordines majores.
306. An non resignari possit beneficium surrogatum illi beneficio, ad cuius titulum quis erat promotus, aut etiam aliud quodcunque beneficium, etsi non sit tale beneficium titolare, aut ei subrogatum, dum Resignans non habet aliunde unde vivere commode possit. Item an patrimonium, dum quis eius titulo ordinatus est, alienari possit in hoc casu.
307. An, dum resignatio beneficii, ad cuius titulum quis ordinatus est, facta contra tenorem vel formam à Concilio praescriptam est nulla, vacat beneficium, remaneat tamen penes resignantem.
308. An, & qualiter beneficia litigiosa possint resignari.
309. An pensiones constitutae jure ac titulo beneficii, ac succedentes loco beneficii possint resignari.
311. An resignatio talis in favorem facta ante sententiam privationis, subsequente sententia privationis, rescindi & invalidari possit.
312. An, & qualiter ipso jure, vel per sententiam privatus beneficio illud resignare possit.
313. An, & qualiter privatus beneficio per sententiam hominis resignare illud possit.
314. An etiam in hoc casu valeat reservatio pensionis tali Resignanti facta, dum is resignavit, reservata sibi tali pensione, non factâ mentione de defectu tituli.
315. An, quia in reservatione pensionis solet apponi Resignatorio pena privationis, vel concedi regressus Resignanti in casu non solutionis, possit Resignatarius talis non solvens pensionem resignare beneficium illud pensione gravatum.
316. An, dum in provisione Resignatarii adest Decretum, ut nullatenus possit iterum resignare alteri, nisi prius resignationem faciendam intimet Resignanti, an is non obstante illo Decreto possit valide resignare non factâ dictâ intimatione.
317. An consecutus parochialem Ecclesiam, unde tenetur promoveri intra annum, possit eam in fine hujus anni resignare.
318. An impetrans beneficium per annum pacifice possessum ab alio, possit illud resignare tam antequam vocet possessorem in iudicium, quam post; & antequam causa sit expedita, id est, intra annum.
319. An, & qualiter possessor pacificus exigui temporis resignare possit beneficium.
320. An promovendi ad Ecclesias Cathedralis, Abbatias &c. antequam vacent eorum beneficia per ipsam promotionem, resignare possint sua beneficia.
321. An mente captus & furiosus resignare possit beneficium suum.
322. An senex possit resignare.
323. An spoliatus beneficio illud post spoliationem resignare possit.
324. An, & qualiter Minores resignare possint sua beneficia.
325. An, & qualiter minori tam excedenti, quam non excedenti 14. annum adversus resignationem ab eo factam concedenda sit restitutio in integrum.
326. An, & qualiter ingressurus Religionem ante Novitiatum inchoatum, seu ante suspensionem habitus, intuitu tamen ingressus Religionis, resignare possit beneficium.
327. An in casu beneficii titularis, aut non suppetentis aliunde sustentationis resignari possit beneficium ab actu Novitio ante professionem servata tamen formâ à Tridentino praescripta.
328. An, & qualiter Novitius, dum beneficium non esset titolare, & haberet aliunde, unde viveret, resignare possit durante Novitiatu.

PARAGRAPHVS IV.

De iis, qui beneficia resignare possunt.

310. **A**N, & qualiter resignare possit beneficium, qui illo privandus est ob delictum, vel alias.

Elenchus Quaestionum.

329. An Religiosus resignare possit beneficium suum.
330. An famina, v. g. Abbatissa possit resignare.
331. An Exempti resignare possint sua beneficia.
332. An infirmi resignare possint, ita ut rata & firma sit eorum resignatio.
333. Quenam regula de infirmis Resignantibus origo, & causa, seu ratio.
334. An regula hac favorabilis sit, an odiosa.
335. In quibus beneficiis hac regula locum habeat.
336. Quos, seu quorum beneficia comprehendat hac regula.
337. In quibus resignationibus hac regula locum habeat.
338. Quenam Collationes comprehendantur sub hac regula; seu de qua Collatione loquatur hac regula, dum ait: quod quacunq; auctoritate conferatur beneficium, Collatio est nulla.
339. An regula etiam loquatur de consensu resignationis; sive an, si resignans in favorem, reservata sibi pensione, moriatur post 20. dies a praestito suo consensu, ante tamen 20. dies a praestito consensu Resignatarii, locum habeat regula.
340. An actus resignationis talis maneat in suo robore, cum regula de hoc nihil dicat, sed solum irriterur ibi actus Collationis vitalis resignationis factus, qui utique est distinctus ab actu resignationis.
341. An, & qualis infirmitas requiratur, ut locum habeat regula.
342. An regula quoque locum habeat in eo, qui infra 20. dies a resignatione defungitur morte civili; puta, quia ducit uxorem &c. consequitur, & incipit possidere pacifice aliud beneficium incompatibile.
343. Cui, & qualiter probandum, resignantem esse mortuum infra 20. dies ad effectum hujus regule.
344. Cur regula ponat precise 20. dies, & qualiter illi accipiantur & computentur.
345. An vacatio inducta per hanc regulam sit vera vacatio per obitum, quoad effectum, ut sicut ceterae vacationes per obitum comprehendantur in regulis, concessionibus, & aliis dispositionibus loquentibus simpliciter de vacatione per mortem &c.
346. An beneficia vacantia per hanc regulam sint reservata Papae, tam, cum sunt resignata in Curia, quam extra illam.
347. An, dum tale beneficium impetratur a Papa tanquam vacans per obitum, necesse sit facere mentionem mensis, & exprimere speciem vacationis inducta per hanc regulam.
348. An, si facta resignatione in manibus Pa-

pa ante consensum praestitum (intellige in Camera, vel Cancellaria Apostolica) moriatur Papa, & post mortem Papae praestetur nihilominus hic consensus, & Resignans deinde moriatur infra 20. dies a praestito consensu illo, locum habeat regula.

349. An, qualiter (pro diversis casibus, qui hic incedere possunt) & a quibus derogetur huic regula.

PARAGRAPHVS V.

Quibus resignari possint Beneficia.

350. **A**N, & qualiter non nisi idoneo & digno fieri possit resignati.
351. Qualiter Resignatario reperto in idoneo, & reprobo provideatur beneficium.
352. An Resignatarius in favorem teneatur resignare magis idoneo.
353. An, & qualiter beneficium resignari possit Laico.
354. Quid sit in hoc casu admissa resignationis cum dicta clausula talis Resignatarius Clericus factus fuisset prius post mortem Resignantis, an resignatio adhuc effectum suum, & Resignatarius beneficium resignatum consequatur. Idem est de pensione translata in hoc casu cum dicta clausula.
355. An resignari possit beneficium ei, qui quidem Laicus non est, est tamen factus Clericus ab Episcopo non suo, sine consensu proprii Episcopi: Idem est de eo, cui resignatum beneficium, & facta gratia sub dicta clausula: quamprimum factus fuerit Clericus; an subsistat resignatio, suscepto Clericatu ab Episcopo non proprio.
356. An beneficium resignari possit criminoso & infami.
357. An irretito Censuris ecclesiasticis resignari possit beneficium.
358. An possit beneficium resignari senibus, infirmis, mente captis, illiteratis.
359. An beneficia resignari nequeant iis, qui non intelligunt, & intelligibiliter loqui sciunt idioma loci, ubi sunt beneficia: vel etiam si id sciant, sunt tamen exteri a regno, vel civitate.
360. An illegitimo, vel bigamo resignari possit beneficium.
361. An resignari possit beneficium Neophyto, & filio Iudaei.
362. An beneficium resignari possit Minori, & is illud acceptare resignatum sine Curatore.
363. An beneficium saeculare resignari possit Regulari, & contra.
364. An beneficium resignari possit in favorem Capituli, vel Conventus alicujus.
365. An feminae resignari possit beneficium ecclesiasticum.
366. An resignari possit beneficium habenti dignitatem.

**

367. An

367. *An resignari possit beneficium Praeceptoribus, Gubernatoribus, & similibus, habentibus potestatem super Resignantem.*
368. *An resignari possit beneficium affinis & consanguineis.*
369. *An possit quis resignare beneficium suum simpliciter coram Ordinario eo animo, vel etiam cum manifestatione desiderii sui, & precum interpositione, ut Collator conferat illud alteri à Resignante designato.*
370. *An Ordinarii resignata in manibus suis beneficia conferre possint Resignantium, vel etiam suis consanguineis, affinis &c.*
371. *An beneficium conferri possit alteri, quam illi, in cuius favorem resignatum.*

PARAGRAPHVS VI.

Coram quibus, seu in quorum manibus fieri debeat Resignatio.

372. **A**N resignatio necessariò fieri debeat in manibus alicujus, & quidem Superioris, seu habentis ad hoc auctoritatem, seu potestatem.
373. *An, & qualiter limitanda responsio ad prius, seu quamam resignationes fieri possint sine auctoritate Superioris.*
374. *An, & qualiter criminosis & Irregularis resignare possint sine auctoritate Superioris.*
375. *An etiam requiratur licentia illa, & auctoritas Superioris in resignatione tacita, quae ab ipso jure induci censetur ob factum aliquod Beneficiati, sine expressis illius verbis &c.*
376. *An facta resignatio sine Superioris auctoritate sit valida.*
377. *An sufficiat solum petere licentiam resignandi, seu indicare Superiori se velle resignare; an verò insuper requiratur approbatio, & consensus Superioris.*
378. *Quis hic veniat nomine legitimi Superioris, potentis auctorizare resignationes, seu eas cum effectu admittere.*
379. *Quid in hoc puncto recipiendi resignationes possit Laicus.*
380. *Qualiter potestas recipiendi resignationes competat Papae.*
381. *Quanam resignationes non nisi coram Papa fieri possint.*
382. *An saltem Episcopus, aliúsve inferior Papae, in cuius manibus renunciatio conditionalis facta fuit, possit talem resignationem, conditione illa rejecta, tanquam puram acceptare, & beneficium conferre.*
383. *Quorum beneficiorum resignationes etiam pure non nisi coram Papa fieri possint.*
384. *Quid potestatis habeant Cardinales in recipiendis resignationibus beneficiorum, & in specie Cardinalis S. R. Ecclesiae Vice-Cancellarius.*
385. *Quid circa resignationes recipiendas possit Legatus Apostolicus.*
386. *An Archiepiscopus, seu Metropolitanus possit recipere resignationes beneficiorum, existentium in Diocesis suorum Suffraganeorum.*
387. *Quid potestatis competat Archiepiscopo, & Episcopo circa receptiones beneficiorum.*
388. *An, & quibus in casibus, non obstante hoc jure communi & ordinario Episcopi, inferiores Episcopo recipere possint resignationes beneficiorum.*
389. *Quid possit Vicarius Episcopi circa receptionem resignationum.*
390. *Quid possit quoad recipiendas resignationes beneficiorum Coadiutor Episcopi.*
391. *Quid possit Capitulum circa resignationes beneficiorum recipiendas.*
392. *Quid possint Abbates circa admissionem resignationum.*
393. *Quid Praepositus, Decanus, Archidiaconus, Archipresbyter, similisve Pralati in Ecclesiis secularibus possint circa recipiendas resignationes.*
394. *An Auditores Rota & Referendarii utriusque signaturae, hoc est, gratiae & iustitiae, Notarii & Iudices recipere possint resignationes beneficiorum.*
395. *An Executores gratiae deputati à Sede Apostolica ad providendum de beneficiis vacantibus, vel vacaturis, possint recipere resignationes.*
396. *Coram quo Abbates abbatiam resignare possint, ac debeant.*
397. *An Inferiores Papae habentes facultatem recipiendi resignationes, possint committere receptionem resignationis.*
398. *Intra quantum tempus acceptari, ac rejici debeat resignatio.*

PARAGRAPHVS VII.

De Causis, ex quibus fieri, & admitti possit, & debeat Resignatio

399. **A**N resignatio, ejúsque admissio necessariò fieri debeat ex causa aliqua.
400. *An in dubio rectè praesumatur resignationem factam, & admissam cum causa.*
401. *An necesse sit in resignatione, & illius admissione exprimi causam.*

402. *Quenam in genere sint causa legitime resignandi beneficia.*
 403. *Quenam causa requiratur, ut Papa Patui renunciare possit.*
 404. *Que requiratur causa in renunciacione Cardinalatus.*
 405. *Quae sint cause, ob quas Archiepiscopus, Episcopus (intellige postquam confirmatus est) possit petere licentiam resignandi, haecque ei concedi, & eius resignatio admitti.*
 406. *An ex aliis causis praeter sex expositas Episcopus possit Episcopatum resignare.*
 407. *An intemperies aeris, & celi gravitas sit causa iusta & honesta resignandi Episcopatum.*
 408. *An inimicitia capitales, quas Episcopus in suo Episcopatu habet, sint sufficiens causa resignandi Episcopatum.*
 409. *An sit sufficiens causa resignandi Episcopatum ratio inspirationis divina, humilitatis, & melioris vitae, praecipue vitae contemplativae.*
 410. *An non sit iusta causa resignandi Episcopatum ingressus Religionis approbata, ut in ea securus propriae salutis vacetur.*
 411. *Ex quibus causis Praelati, aliique constituti in dignitatibus Episcopali inferioribus, & curati; vel etiam habentes beneficia merè simplicia admitti possint, & soleant in Curia ad resignandum sua beneficia.*
 412. *Ex quibus causis resignaciones beneficiorum fieri possint extra Curiam Romanam coram Ordinariis.*
 413. *An, & quid praeter has causas, ex quibus Ordinarii recipere possunt renunciaciones, eisdem observandum vi Constitutionis Pii V.*
 414. *An causa illa & conditiones quoque servanda sint in receptione resignacionum factarum permutacionis gratia.*
 415. *An, si Ordinarius admittat resignaciones simplices absque ulla causarum in Constitutione Pii V. expressarum, resignatio sit nulla, & Recipiens incurrat poenas in dicta Constitutione expressas.*
 416. *An praescindendo etiam à dicta Constitutione Pii V. licite & valide resignari possit beneficium, vel dignitas, ut aliud pinguius obtineatur.*

PARAGRAPHVS VIII.

De resignacione, & reservacione fructuum, aut pensionis.

417. *Quenam sint ea, quae quandoque in resignacione reservantur Resignanti.*
 418. *An reservatio omnium fructuum sua licite, qua de causa, & à quo.*
 P. Leuren. Fori Benef. Tom. III.

419. *Quis usus hujus resignacionis fuerit olim, sitque hodie.*
 420. *In quibus beneficiis soleat hodie concedi istiusmodi reservatio omnium fructuum.*
 421. *An, & qualiter Resignans reservatis omnibus fructibus habeatur adhuc pro Titulari, etsi ipsa titulum amiserit, habeatque in eo regula Cancellariae de annali, & regula de publicando locum.*
 422. *An in reservacione omnium fructuum necesse sit fieri mentionem pensionis iam imposita beneficio resignato.*
 423. *An in tali reservacione omnium fructuum requiratur expressus consensus Resignatarii.*
 424. *An Reservatarius possit fructus omnes reservatos capere propria auctoritate.*
 425. *An, si fructus omnes reservati fuerint cum clausula; vel si maluerit pensionem annuam: & Reservatarius per aliquot annos perceperit pensionem, possit dein variare, & deinceps exigere fructus.*
 426. *Quid sit circa reservacionem medietatis fructuum.*
 427. *An, dum in supplicatione est clausula: cuius fructus 24. Ducatorum summam non excedunt, interim verò à parte rei fructus beneficii excedant 24. Ducatos, conficiantque v. g. 400. an inquam in hoc casu, dum Resignans reservaverit sibi medietatem fructuum, is habere debeat 12. Ducatos, an 200.*

De natura, qualitate, & introductione Pensionis.

428. *Quid nominis sit, & quid in genere significet pensio.*
 429. *Quid rei sit pensio ecclesiastica, seu qualiter definiatur.*
 430. *Qualiter differat hac pensio à reservacione fructuum; item à pensionibus domuum, pradiorum &c. beneficii.*
 431. *An pensio sit omnis reale.*
 432. *Quotuplex sit pensio.*
 433. *Vnde, & quo jure introductus pensionum usus.*
 434. *An reservatio pensionis sit honesta & licita; an verò sit contra ordinem naturae, & charitatis, item contra Canones & jus positivum.*
 435. *An licita sit pensio in favorem Resignantis, sic volentis & non aliter beneficio resignato imposita à Papa.*
 436. *An odiosa, an verò favorabilis sit pensionum reservatio.*
 437. *Quenam sit causa formalis & materialis impositionis pensionum.*

438. *Qua sit causa impulsiva, & finalis reservationis pensionum.*
439. *An pensio sit quid spirituale.*
440. *An pensio ecclesiastica sit verè ac proprie beneficium.*
441. *An quis initiari possit sacris Ordinibus titulo pensionis.*
442. *An obtinens pensionem gaudeat privilegio fori.*
- De iis, qui pensionem imponere, seu reservare possunt.**
443. *An Papa imponere possit pensionem, idè sine causa.*
444. *Quid possit circa impositionem pensionis Archiepiscopus, Episcopus.*
445. *An Ordinarius possit imponere in permutatione beneficiorum inaequalium coram se facta pensionem super beneficio pinguiore, solvendam Compermutanti accipienti beneficium tenuius, ut vel sic constituatur aequalitas, vel coaquentur fructus utriusque beneficium.*
446. *An non saltem Episcopus possit Clerico aegrotante, & consentiente ei substituere alium, reservata ègri pensione pro alimentis, quoad is vixerit.*
447. *Qualiter justificanda causa reservata ab Episcopo pensionis, intellige talis, qualem, & in casu, in quo is eam imponere potest.*
448. *An pensionis reservatio facta per Episcopum (in casibus in quibus, & modo, quo ea per illum constitui potest) egeat confirmatione Papae.*
449. *Quid possit Vicarius Episcopi circa impositionem pensionis.*
450. *Quid possit Legatus apostolicus circa reservationem pensionis.*
451. *Quid circa statuendam pensionem possint inferiores Collatores, vel etiam non Collatores, puta Compromissarii, Iudices, &c.*
452. *Quid possint Monasteria, vel Collegia circa imponendas pensiones beneficiis sibi incorporatis.*
453. *Quid possit Superior Regularis circa impositionem pensionis respectu beneficiorum sua Religionis.*
454. *An, & qualiter reservari, vel exigi possit ex conventionione privata sine auctoritate apostolica.*
455. *An, & qualem causam requirat impositio pensionis facta ab Inferiore Papà*
- De Contentu reservationi pensionis praestando à Beneficiato.**
456. *An, & qualiter Papa reservare possit ac soleat pensionem sine consensu Titularis sive Beneficiati.*
457. *An requiratur quoque consensus illius, qui pensionem solvere debet in impositione pensionis facta per Episcopos vel Legatos in casibus, in quibus ipsi pensionem imponere possunt.*
458. *An, & qualiter, seu cuius consensus requiratur in impositione pensionis beneficio, dum illud Rectorem non habet, seu vacat.*
459. *An requiratur consensus habentis regressum ad beneficium, cui imponitur pensio, ita ut si hic desit, pensio reservata sit nulla.*
460. *An Titularis consentiens pensioni possit praenitere, priusquam accedat consensus Papae.*
461. *An, & qualiter praesumatur consensus Titularis praestitus.*
462. *An, & qualiter Titularis consentiens pro se, consentiat etiam pro successoribus suis.*
463. *An consensus pensioni praestitus ab eo, cui de beneficio nulliter provisum erat, praevaleat legitime obtinenti illud.*
- Quibus beneficiis ac rebus imponi possit pensio.**
464. *An pensio per Papam imponi possit beneficiis jurispatronatus, idque absque consensu Patroni.*
465. *An in casibus, in quibus Episcopus potest pensionem imponere beneficio, hac ejus potestas extendat se ad beneficia jurispatronatus, ita ut in iis absque consensu Patroni id possit.*
466. *An, & qualiter Episcopatus gravari soleat & possit pensione.*
467. *An, & qualiter aliis beneficiis parochialibus, vel aliis curatis imponi possit & soleat pensio.*
468. *Pro quo tempore debeant remanere illi centum ducati liberi pro Rectore, & illi 1000. pro Episcopo, ut pensio imposita sit & maneat valida.*
469. *An Abbatibus consistorialibus imponi possit pensio.*
470. *An, & qualiter imponi possit pensio beneficiis simplicibus.*
471. *An, & qualiter imponi possit pensio praebendis Theologalibus.*
472. *An imponi possit, & soleat pensio super beneficiis commendatis.*
473. *An ex causa resignationis imponi possit pensio super beneficio tertio, id est, non in beneficio resignato & collato Ioanni, sed in alio beneficio, quod idem Ioannes jam ante habebat.*
474. *An imponi possit pensio super fructibus Ecclesia, seu beneficii necdum erecti.*

Elenchus Quaestionum.

475. An super fundo unius beneficii imponi possit pensio pro dote alterius beneficii.
 476. An ex causa resignationis constitui quae possit pensio super beneficio tertii.
 477. An pensio reservata super pluribus beneficiis intelligatur reservata in solidum.
 478. An, & qualiter pensio reservetur, & residere dicatur in fructibus.
 479. An, & qualiter alternativè in quantitate rei, vel in quantitate pecuniae, accipiendi nomen illud in stricta significatione pro ere caso vel moneta, reservetur pensio.
 480. An, & qualiter imponatur pensio super fructibus, seu redditibus incertis.
 481. An, & qualiter reservari possit, & soleat pensio in distributionibus quotidianis.
 482. An, & qualiter imponatur pensio super massa grossa, ac aliis redditibus communibus, qui dividuntur inter eos, qui certis temporibus inter sunt.

De quantitate & reductione pensionis.

483. An, & in qua quantitate constituenda pensio.
 484. An, si pensio excedat medietatem, vel etiam alias fuerit excessiva tempore data, sit penitus nulla, aut debeat annullari.
 485. An narrato valore, eoque non justificato, vel etiam, an falso narrato valore, reductioni sit locus; an verò in totum currat pensio.
 486. An in casu pensionis reservatae cum dicta clausula: dummodò, & cum consensu Resignantis, non alias, nec aliter, in totum corrueat ob excessum, dictus Resignans possit redire ad beneficium resignatum, & sit restituendus ad possessionem illius.
 487. Quandonam, & qualiter reducenda pensio, quando ea ab initio seu tempore impositionis non fuit excessiva.
 488. Quinam fructus, vel emolumenta reputentur in ipsius congrua estimatione.
 489. An, & qualiter Resignatarius allegare possit excessum pensionis.
 490. An & qualiter Successor dicti Resignatarii allegare possit excessum pensionis.
 491. An, si pensio imposita beneficio jurispatronatus sit immodica, Patronatus possit excipere & petere, ut exingatur, vel ad debitam quantitatem reducat.
 492. A quo facienda reductio.
 493. An interea, dum petitur reductio, suspendatur executio.

De modo imponendi pensionem.

494. An pensio imponenda sit in collatione beneficii, an post illam.
 495. Quae forma seu praxis reservationis pen-

P. Lauren. Fori Benef. Tom. III.

sionis tam beneficio pleno, quam vacante.
 496. An ad impositionem pensionis necessaria sit scriptura.

497. An, & qualiter super pensionis reservatione expedienda literæ.
 498. An reservari possit alicui pensio sub conditione, ut eam dimittat, si beneficium consequatur.

499. An in se constituatur pensio sub hac clausula apponi solita: habità vel non habità possessione beneficii.

500. An valeat reservatio pensionis pro persona incerta nominanda, & non expressa.

501. Qualiter pensio super pluribus beneficiis imponatur, an in solidum, an pro rata.

502. An in impetratione pensionis super beneficio aliquo faciendâ mentio in literis pensionis anterioris super eodem beneficio, ita ut nisi id fiat, concessio & impetratio pensionis sit nulla, & invalida.

503. An, dum plures pensiones sunt eidem beneficio impositae non sufficiat in genere narrasse antiquas pensiones.

504. An excipiens contra secundam pensionem, seu illam impugnans ex eo, quod non fuit facta mentio de prima, teneatur probare, quod tempore secundae pensionis prima erat reservata, & quod erat valida.

505. An in impetratione pensionis ecclesiasticae necessariò faciendâ sit mentio de obtentis jam ante à Reservatario beneficii, & pensionibus.

506. An, dum exprimenda pensio jam prae habitâ, vel etiam impositâ eidem beneficio novâ pensione gravando exprimenda quoque sit quantitas harum pensionum, uti & quantitas reddituum beneficii pensione gravandi.

507. An, si reservatio pensionis ex causa resignationis est nulla, nulla quoque sit resignatio, & contra.

508. An factâ nulliter reservatione pensionis, collatio quoque beneficii sit nulla; & contra si collatio sit invalida, sit quoque invalida factâ in collatione impositio pensionis.

509. An, & qualiter pensio affecta aliquo vitio convalescat.

De iis, qui obtinere possunt pensionem.

510. An incapax beneficii sit quoque incapax obtinere pensionem.

511. An, & qualiter Laicus obtinere possit pensiones ecclesiasticas.

512. Qualiter ampliandum id ipsum, quod non nisi Clericis constituatur pensio.

513. An, & qualiter subveniri possit ei, qui existens laicus obtinuit pensionem.

514. An Clericus non incedens in habitu Clericali, & tonsura, sit incapax pensionis.

** 3

315. An

515. *An Clericus conjugatus, vel etiam bigamus, aut alias habens Clericatum inexecutablem, capax sit pensionis.*
516. *An, & qualiter Papa cum Clerico conjugato, aut bigamo dispensare possit, & soleat, preveniendo factum matrimonii aut bigamiae, ita ut is dein contrahens matrimonium aut bigamiam, in ea existens citra ullam aliam dispensationem obtinere possit constitutam sibi, aut in se translatam pensionem.*
517. *An etiam pensionis incapaces sint persona carentes quidem caractere Clericali, Ecclesiastica tamen, seu de foro Ecclesiastico, & Ecclesiastica immunitate gaudentes, quales sunt quidam Regulares, & in specie milites Ordinis S. Iohannis Hierosolymitani.*
518. *An ergo Novitius, qui non est Clericus, capax sit pensionis.*
519. *An infans & puer sit capax obtinendi pensionem.*
520. *An illegitimus capax sit obtinendi pensionem ecclesiasticam.*
521. *An expositi capaces sint obtinendi pensionem.*
522. *An filius illegitimus (intellige de cetero dispensatus etiam ad obtinendam pensionem) obtinere possit pensionem, quam habuit ejus pater, vel etiam pensionem in beneficio, quod habet, aut habuit ejus pater, vel etiam pensionem in alio beneficio, in quo alias ejus pater habuit pensionem.*
523. *An illegitimus (idem est de alio aliunde inhabili) dispensatus ad beneficia, eo ipso censetur dispensatus ad pensiones.*
524. *An excommunicatus, irregularis, & suspensus sit capax obtinendi pensionem.*
525. *An accusatus de crimine reservare possit pensionem.*
526. *An, & qualiter haeretici, eorumque filii ac nepotes, nec non suspecti tantum de haeresi, incapaces sint pensionis obtinenda.*
527. *An, & qualiter pensio constitui nequeat exteris.*
528. *An pensio imposita beneficio regulari reservari possit seculari.*
529. *An Regularis capax sit pensionis constituta super beneficio seculari.*
530. *An Religiosus citra dispensationem, ex consensu sui Praelati obtinere possit pensionem super beneficio regulari.*
531. *An Episcopus capax sit pensionis citra dispensationem.*
532. *An habens impedimentum non tollibile recitandi officium B. Virginis, capax sit obtinenda possessio clericalis.*
533. *An sciens impedimentum vite clericalis, aut aliam incapacitatem in ordine ad obtinendam pensionem, nihilominus pensionem illi reservat, censetur cum tali di-*

spensare, si alias in illo impedimento dispensare potest; aut si non potest, tam ipse, quam impetrans ab eo pensionem peccet.

De obligationibus Pensionarii.

534. *An, quando, & qualiter teneatur Pensionarius justificare, seu probare non excessum pensionis.*
535. *An Pensionarius existens in possessione exigendi, teneatur ostendere literas reservationis, & verificare qualitates in reservatione requisitas.*
536. *An Pensionarius teneatur probare possessionem, & jus illius, qui primo consensit pensioni.*
537. *An, & qualiter Pensionarius obligatus sit recitare Officium Canonicum, quod recitare obligantur Beneficiati, aut saltem Officium B. Virginis.*
538. *An Pensionarius ratione pensionis teneatur ad residentiam vel servitium perse, vel alium praestandum in Ecclesia.*
539. *An Pensionarius id, quod sibi ex pensione superat, teneatur ex iustitia in pios usus impendere; an vero possit pro libitu dispensare de fructibus ex pensione perceptis, quin & testari.*
540. *An Pensionarius teneatur beneficium habitum dimittere, vel etiam nequeat beneficium, vel plures pensiones obtinere.*
541. *An, & qualiter Pensionarius teneatur solvere onera annexa, vel imposita beneficio, super quo constituta pensio.*
542. *An etiam Pensionarius, cui reservata pensio libera & exempta ab oneribus, vi dictae clausulae eximatur quoque ab oneribus, si qua de facto, etiam contra juris prohibitionem imponant Principes laici.*
543. *An Pensionarius habens pensionem liberam, immunem & exemptam ab omni onere excogitato, & excogitabili, teneatur contribuere ad expensas, quas facit Titularis in litem pro defensione tituli sui, dum lis consecuti ve respicit etiam defensionem pensionis.*

De obligatione, & de obligatione, modo solvendi pensionem, eamque factam probandi, & per eam praediciandi Titulari in ordine ad acquirendam possessionem exigendi pensionem.

544. *An beneficiatus, super cuius beneficio imposita est pensio, obligetur eam solvere sub gravi culpa.*

Elenchus Quaestionum.

545. An, & qualiter Titularis non habens possessionem beneficii pensione gravati teneatur eam solvere.
546. An solvenda pensio etiam per intrusum, seu male, & absque justo titulo possidentem.
547. An Titularis teneatur solvere pensionem impositam suo beneficio, si illud dimittat, & novum beneficium obtineat.
548. An Titularis fructus beneficii pensione gravati percipiens, si inops est, teneatur solvere pensionem.
549. An Titularis excommunicatus vel suspensus, & propterea non percipiens fructus, teneatur tamen solvere pensionem (idem est de subsidio, aliove onere) impositam semper fructus beneficii.
550. An Titularis teneatur solvere pensionem, dum fructus non percipit, aut dum hi perierunt aut notabiliter diminuti sunt.
551. An, dum in aliquibus Ecclesiis vigore Statuti, vel alterius concessionis novi Canonici, uno vel duobus primis annis non percipiunt fructus Canoniatuum suorum, sed hi omnes, vel eorum medietas cedit Capitulo in usum fabricae, v. g. pendenda, vel etiam inter ceteros Canonicos distribuenda, an isti noviter provisi de Canoniciatibus gravatis pensione nihilominus solvere debeant pensionem.
552. Quis teneatur solvere pensionem, beneficio pensione gravato vacante.
553. An, dum pensio constituta super fructibus beneficiorum non habentium distinctos & speciales sibi assignatos redditus, sed participantium de massa, & mensa communi Ecclesiae (idem est, dum super distributionibus quotidianis statuta pensio) solvenda à Capitulo pro tempore vacationis beneficii; vel etiam quo Beneficiatus propter absentiam, aliudve impedimentum eos non fuit lucratus, Capitulo eos interea percipiente jure accrescendi.
554. An stante sententiâ affirmativâ obligatio solvendi pensionem incumbat solum Capitulo; an verò singuli de capitulo, nempe residentes teneantur ad solutionem pensionis pro parte, quam percipiunt.
555. An, & qualiter solutio fieri debeat per alios quoque successores, qui successores non sunt in titulo beneficii, sed in perceptione fructuum, & in specie per Cameram Apostolicam, dum ea Titularem defunctum spoliavit, vel etiam ab alio, cui forte Papa fructus illos ad Cameram spectantes donasset.
556. An, & qualiter gravati successor in titulo beneficii solvere teneatur pensiones, precipue decursas tempore antecessoris sui.
557. An etiam, dum Pensionarius per tres, pluresve annos literas Apostolicas super reservatâ sibi pensione super beneficio Titii non expediverit, Titio interim mortuo, Cuius successor Titii teneatur Pensionario illi tunc demum expedienti literas solvere pensionem trium, & aut plurium illorum annorum.
558. An, si Titularis non solverit per tres vel plures annos, eò quod litera quidem expedita à Pensionario, ei tamen presentata non fuerint, teneatur successor, ostensis ei literis, solvere pensiones decursas illis annis tribus, vel pluribus præteritis.
559. An, & qualiter Beneficiatus teneatur solvere pensiones decursas inexactas Pensionario mortuo.
560. An, & cui teneatur Beneficiatus solvere pensiones Pensionario mortuo ante maturitatem termini, seu antequam adveniat dies pensionis solvenda.
561. Pro quo tempore, & quo tempore debeatur, & solvenda sit pensio.
562. Vbi, seu in quo loco solvenda sit pensio.
563. Dum pensio reservata solvenda est in pecunia numerata, uti frequentius fieri consuevit, in qua moneta seu specie pecunia solvenda sit.
564. Quomodo solvenda pensio, dum valor monetae, qui erat tempore reservationis, alteratus est deinde.
565. Quando pensio reservata alternativè; scilicet vel in quantitate rei, puta frumenti, vini &c. vel in pecunia: item dum fructus simpliciter assignati sunt pro solvenda pensione ex conventionione partium, qualiter debeat, & possit solvi.
566. Qualiter solvenda pensio, dum imposita super pluribus beneficiis.
567. Qualiter solvenda pensio imposita beneficio unico, dum non tantum fructus illius, sed & titulus, seu beneficium pensione gravatum dein dismembratur, & constituuntur duo beneficia diversis collata.
568. An, & qualiter pensio solvi possit per Procuratorem, vel etiam Camerarium.
569. Qualiter probetur solutio pensionis, precipue voluntaria beneficio pleno imposita, seu illius, quae est de consensu, seu ex causa lucrativa ad evitandum effectum nullitatis pensionis in eventum non integrè factae solutionis ex vi Decreti ad jici soliti tali reservationi pensionis de consensu ob fraudis praesumptionem, ut dictum supra, cum facile consentit Titularis tali reservationi pro consanguineo vel amico suo, non tamen ut ipse consentiens pensionem solvat in vita sua, sed ejus successores.
570. An, & qualiter solutio pensionis facta, dum ea non debebatur, repeti possit.

Elenchus Quaestionum.

571. *An, & qualiter unica exacta & praestita solutio suffragetur Pensionario pro acquirenda possessione.*
572. *An ergo etiam solutio pensionis facta per Titularem moribundum constituat Pensionarium in possessione exigendi.*
573. *An etiam, & qualiter Titulari mortuo morte naturali vel civili, seu dimisso ablatore ab eo beneficio soluta pensio, puta ab Oeconomo sede vel beneficio vacante, aut Sequestrario fructuum interea constituto pariat quasi possessionem exigendi contra titularem successorem.*
574. *An, & qualiter solutio facta per alium nomine Titularis, puta per Procuratorem, Mandatarium &c. constituat pensionarium in quasi possessione exigendi.*
575. *An solutio facta per Campforem inducat talem quasi possessionem, & sic quoad hanc possessionem praesudicet Titulari, pro quo schedulam bancariam conscripsit, & dedit pensionario.*
576. *Qualiter ad hoc, ut unica solutio constituat pensionarium in quasi possessione exigendi, ea solutio facta probari debeat.*
577. *An, & qualiter in vi factarum solutionum acquisita quasi possessio illa exigendi pensionem praescriptione decenniali amitti possit.*
578. *An, & qualiter Pensionarius habeat pro exactione pensionis paratam viam executivam.*
579. *Quis modus servandus in urgenda solutione pensionis via executiva contra Titularem coram Executore.*
580. *An pari modo procedi possit contra successorem, vel etiam heredem praedecessoris, pro solvendis terminis decursis tempore praedecessoris.*
581. *An dictus Executor possit ante latam a se sententiam pro solutione pensionis ponere sequestrum in fructibus beneficii.*
582. *Qua pena statuta non solventibus pensionem.*
583. *An, & qualiter incurrantur haec pena ipso facto.*
584. *Quandonam intret altera pena, amissionis nimirum beneficii, & regressus pensionarii ad illud, ob non factam solutionem pensionis termino praefixo.*
585. *An, & qualiter regressus ob non solutam pensionem admittat appellationem, aut mora purgationem.*
586. *An Resignatarius, seu debens pensionem stante commissione appellationis, seu ante finitam litem intentari regressus ob non solutam pensionem possit pænitere, offerendo solvere pensionem, & sic evadere pænam regressus.*
587. *An, si reservata pensio cum regressu, & dein extincta ea fuerit de consensu pensionarii quoad dimidiam partem, an ob non solutam illam dimidiam partem intret quoque regressus.*
588. *An, & qualiter regressus etiam locum habeat contra successorem in beneficio gravato pensione.*
589. *Quandonam Pensionarius censeatur renunciare regressui.*
590. *An, postquam intravit regressus, nimirum post declaratoriam tam iudicis quam Pensionarii, debitor ille teneatur adhuc solvere decursas pensiones illas, ob quas non solutas regressus locum habuit.*
591. *An imposita pensione super pluribus benefi-*

De potestate Pensionarii, & modo exigendi pensionem.

592. *An, & qualiter Pensionarius habeat actionem personalem contra Titularem, eisque successorem, eamque exercere valeat.*
593. *An, & qualiter Pensionario competat quoque actio realis, & hypothecaria.*
594. *An Pensionarius tam contra beneficiatum, qui consensit pensioni, quam eius successorem, negantem solvere pensionem, agere possit spolio, seu iudicio de spolio, seu possessorio.*
595. *An Pensionarius super fructibus beneficii praefatur creditori.*
596. *An Pensionarius negligens in exigendo pensionem a defuncto titulari, eisque heredibus, habeat actionem contra eius successorem modernum beneficii possessorem.*
597. *An, si Pensionarius acceptus à Titulo Titulari pensionibus trium annorum sequentium anticipatis solutionibus, dein pensionem ex Apostolica auctoritate transferat in Cajum, hic Cajus exigere possit à Titulo pensionem tribus primis annis à translata in se pensione.*
598. *An exigi possit pensio per Procuratorem, & is probare teneatur mandatum suum, & suum Principalem superstitem esse, seu adhuc vivere.*
599. *An, & qualiter exigi possit pensio ante expeditionem literarum apostolicarum super reservatione pensionis, & sub qua pena id prohibeatur.*
600. *An promotus ad Episcopatum, cum Indulto apostolico retinendis pensiones antè habitas, teneatur quoque expedire literas super huiusmodi Indulto.*
601. *An, quando, & qualiter exhibenda & producenda litera.*

De modo procedendi executivo in Pensionibus, & de pœnis statutis non solventi.

602. *An, & qualiter Pensionarius habeat pro exactione pensionis paratam viam executivam.*
603. *Quis modus servandus in urgenda solutione pensionis via executiva contra Titularem coram Executore.*
604. *An pari modo procedi possit contra successorem, vel etiam heredem praedecessoris, pro solvendis terminis decursis tempore praedecessoris.*
605. *An dictus Executor possit ante latam a se sententiam pro solutione pensionis ponere sequestrum in fructibus beneficii.*
606. *Qua pena statuta non solventibus pensionem.*
607. *An, & qualiter incurrantur haec pena ipso facto.*
608. *Quandonam intret altera pena, amissionis nimirum beneficii, & regressus pensionarii ad illud, ob non factam solutionem pensionis termino praefixo.*
609. *An, & qualiter regressus ob non solutam pensionem admittat appellationem, aut mora purgationem.*
610. *An Resignatarius, seu debens pensionem stante commissione appellationis, seu ante finitam litem intentari regressus ob non solutam pensionem possit pænitere, offerendo solvere pensionem, & sic evadere pænam regressus.*
611. *An, si reservata pensio cum regressu, & dein extincta ea fuerit de consensu pensionarii quoad dimidiam partem, an ob non solutam illam dimidiam partem intret quoque regressus.*
612. *An, & qualiter regressus etiam locum habeat contra successorem in beneficio gravato pensione.*
613. *Quandonam Pensionarius censeatur renunciare regressui.*
614. *An, postquam intravit regressus, nimirum post declaratoriam tam iudicis quam Pensionarii, debitor ille teneatur adhuc solvere decursas pensiones illas, ob quas non solutas regressus locum habuit.*
615. *An imposita pensione super pluribus benefi-*

Elenchus Quæstionum.

beneficium ob non solutam integram pensionem, vel potius pensionis partem impositam beneficio A, soluta parte pensionis imposita beneficio B. sit locus regressus ad ambo beneficia.

602. An detur quoque huiusmodi regressus ob non solutam pensionem reservatam ultra causam resignationis, sive an in eventu non solutionis concedatur regressus aliquibus, qui beneficium per resignationem non resignarunt, vel liti super eo non cefferunt.
603. An, sicut in ipsa impositione pensionis requiritur consensus Titularis, ita etiam is requiratur in impositione regressus concessi ob non solutam pensionem.
604. An concedatur quoque hic regressus extra casum non soluta pensionis, vel etiam citra reservationem pensionis in aliis casibus.
605. An, & qualiter Regressarius redire possit ad beneficium auctoritate propria.
606. Quinam hodie regressus sublatis sint.

De translatione Pensionis.

607. An detur translatio pensionis; quid sit & quotuplex, seu potius quotuplici modo facultas transferendi concedatur.
608. An eadem sit pensio in translatorio, qua fuit in transferente.
609. An etiam obligatio fideiussoris dati in favorem primi pensionarii translata pensione perseveret, & fideiussor transeat in favorem translatorii.
610. An transeat quoque in translatorium quasi possessio transferentis, vel saltem in quo ea deserviat translatorio.
611. An transferatur quoque in translatorium ipsa potestas transferendi pensionem.
612. An translatio pensionis sit odiosa.
613. Quis possit concedere hanc potestatem transferendi pensionem.
614. Ex quibus causis concedi possit & soleat hæc facultas transferendi.
615. Quando nam expiret hæc facultas transferendi.
616. An translatio pensionis fieri possit in articulo mortis.
617. An coram aliquo, & coram quo fieri debeat translatio.
618. An, & qualiter in utroque casu hoc faciendâ translationis per Executorem, vel absque eo per pensionarium ipsum opus sit exhibitione facultatis transferendi.
619. An necesse sit insuper exhiberi à transferente literas reservationis pensionis, antequam procedatur ad extinctionem pensionis prioris, & creationem novæ.
620. Qualiter præmissis jam præstitis, nimirum electo Executore, exhibitisque li-

teris facultatis transferendi, procedendum ad ipsam translationem; & in specie, an opus sit formalibus & præcis verbis, quibus ea translatio concipitur in forma dictæ translationis.

621. An etiam requirantur literæ Apostolicæ, vel etiam ipsius Executoris super nova illa reservatione pensionis per translationem factâ translatorio, & super prima reservatione, uti & in provisionibus beneficiorum factis à Papa opus est expedire de super literas.
622. An translatio fieri possit sub conditione seu pacto.
623. An translatio requirat consensum pensionarii, & pensionem solvere debentium, aut etiam patronorum beneficium, super cuius fructibus reservata est pensio.
624. An, & qualiter in translatione fieri debeat mentio qualitatis beneficium gravati, pensionis, aliorumque gravaminum ei impositorum.
625. An, dum initum pactum inter titulum & pensionarium de non transferendo pensionem, in impetratione facultatis transferendi necesse sit fieri mentionem dicti pacti.
626. An, & qualiter translatio pensionis fieri possit non tantum pro tota, sed etiam pro parte pensionis.
627. An, & qualiter cedi, seu transferri possit à pensionario commoditas pensionis remanente penes illum ipso iure, seu proprietate illius.
628. An pensionarius transferre possit pensionem post terminos aliquot exactos & anticipatos, solutos, ut à translatorio molestari non possit.
629. An transferri possit pensio clericalis acceptâ pecuniâ vel pretio, vel reservatâ parte fructuum, & an in tali translatione committatur simonia.
630. An transferri queat pensio ex vitio litigiosi.
631. An non saltem semoto illo vitio litigiosis, nihilominus circa pensionem narranda sit in translatione, aut facultate transferendi.
632. In quas personas fieri possit translatio pensionis.
633. An, & qualiter transferens, factâ translatione, continuo amittat jus exigendi pensionem.
634. An, & qualiter translatio factâ intimandâ debenti solvere pensionem.
635. An, & qualiter translatorio detur via executiva agendi ad solutionem pensionis.
636. An translarius utcumque demum intendens agere contra Titularem, qui non consensit translationi, ad concludendum

- processum suum teneatur intimare literas, & instrumenta reservationis ei, à quo petitur solutio, & easdem iustificare.
637. Qualiter Translatarius relevetur ab onere iustificandi gratiam translationis ex quasi possessione exigendi pensionem respectu talis, qui non consensit pensioni.
- De extinctione Pensionis
638. An privatio beneficiorum extendat se ad pensiones, ita ut si quis privetur, aut privandus sit beneficio ob delictum, eo ipso quoque privetur, & privandus sit pensione ecclesiastica, si quam habet, etiam, dum id non exprimitur.
639. An ob haresin extinguatur pensio.
640. An pensio extinguatur ob homicidium voluntarium, aliave crimina qualificata, perpetrata à Pensionario, aut ob contractam exinde, aut ab eo irregularitatem.
641. An ob bannum capitale continens quoque confiscationem bonorum comprehendantur quoque pensiones, ita ut haereseant ad Fiscum, aut extinguantur.
642. An amittatur pensio ob non delatum habitum clericalem.
643. An extinguatur pensio propter obtentum officium seculare, vel etiam propter feudum obtentum à Principe laico.
644. An, & qualiter pensio extinguatur ob assumptam à Pensionario militiam secularem.
645. An extinguatur pensio ob initium à Pensionario matrimonium.
646. An extinguatur pensio, si Pensionarius, qui obtinuit facultatem eam retinendi, contracto matrimonio post professionem in tali aliquo Ordine emitteret professionem illam ante annum 16. aetatis, vel antequam Novitiatum explevisset, & ita contraheret matrimonium.
647. An habens facultatem retinendi pensionem determinato tempore post contractum matrimonium, v. g. per annum, ante annum illum elapsum suscipiat officium, seu ingrediatur Ordinem talis militiae, cui conceditur facultas retinendi pensionem, possit pensionem illam retinere, ac si nullum matrimonium contraxisset.
648. An per ingressum in Religionem, vel per professionem religiosam extinguatur pensio.
649. An, & qualiter extinguatur pensio per promotionem ad Papatum.
650. An extinguatur pensio per assumptionem Pensionarii ad Cardinalatum.
651. An, & qualiter extinguatur pensio per promotionem ad Episcopatum.
652. An pensio extinguatur per promotionem ad Abbatiam.
653. An extinguatur pensio promoti per non expeditionem literarum super retentione pensionis; item an ea extinguatur, dum su-
- per ipsa reservatione pensionis non fuerint expedita literae.
654. An pensio extinguatur, dum Pensionarius assequitur beneficium gravatum pensionem, vel aliud beneficium.
655. An, cessante necessitate, Pensionarii cesset pensio; item an cesset pensio reservata in favorem alicujus Collegii pro fundatione, ubi illi supervenit congrua provisio.
656. An extinguatur pensio, dum mutatur vel alteratur beneficium, cui imposita, v. g. dum parochialis fit, vel Collegiata Ecclesia de simplice, vel de regulari vel seculari Collegiata fit Cathedralis.
657. An pensio reservata alicui habenti certam qualitatem expirat cessante dicta qualitate.
658. An, & qualiter cesset pensio per mortem Papae eam concedentis, praecipue dum concessio pensionis conditionata est, & moritur Papa eam concedens dicta conditione nondum impleta.
659. An, & qualiter extinguatur pensio, si non solvantur termini in vita Titulari.
660. An, & qualiter non servata forma in translatione pensionis ea extinguatur.
661. An, & qualiter extinguatur pensio ex persona Reservatarii fiduciarii; item ex persona Commodatarii; dum nimirum pensio reservata in caput unius ad commoditatem alterius.
662. An, & qualiter per mortem dicti Fiduciarii; item per mortem Commodatarii extinguatur obligatio schedulae seu Camporis; dum nimirum ob faciliorem executionem talis pensionis fiduciariae solet dari etiam schedula bancaria idonei alicujus mercatoris, obligantis se ad favorem talis Fiduciarii cum declaratione, ut moriente interim dicto Fiduciario ante factam translationem &c. cesset ac evanescat obligatio, nisi nullatenus unquam fuisset.
663. An, & qualiter extinguatur pensio morte pensionarii alterius Ordinarii.
664. An, & qualiter cesset pensio per cessionem voluntariam ipsius Pensionarii.
665. An perperam facta extinctio pensionis v. g. non gratuita sine beneplacito apostolico praesudicet Pensionario.
666. An, & qualiter pensio praesumat extinguatur ob diuturnam ejus non executionem.
667. An, & qualiter extinguatur pensio per anticipatam redemptionem.
668. An dicta redemptio pensionis quoad ipsum jus anticipatis solutionibus citra auctoritatem Papae facta sit simoniaca.
669. An pensio cassata, seu via redemptionis extincta anticipata solutione egeat literis apostolicis.
670. An pensio cassata possit deinceps exigi.
671. Qualiter amittatur possessio exigendi pensionem.

PARAGRAPHVS IX.

De Resignatione per Procuratorem.

672. **A**N, & à quibus, & quorum benefici-
ciorum resignatio fieri possit per
procuratorem.
673. An constitui possit procurator ad benefi-
cium idem accipiendum & dimittendum.
674. Quinam constitui possint procuratores
ad resignandam, & in specie, num laicus.
675. An Monachus, aliūve Religiosus consti-
tuiti jure possit procurator, per quem Benefi-
ciatus secularis resignat suum beneficium
seculare.
676. An Cardinalis esse possit procurator ad
resignandum.
677. An, & qualiter plures simul procurato-
res constitui possint ad resignandum.
678. An unus idemq; constitui possit procura-
tor à Resignante, ut hujus nomine benefi-
cium dimittat, & à Resignatario, ut hujus
nomine consentiat in pensionem reserva-
tam Resignanti.
679. An necesse sit procuratorem constitui per
scripturam publicam.
680. Quale esse debeat mandatum ad pra-
standum illum consensum.
681. An requiratur mandatum speciale ad re-
signandum.
682. An designatus procurator habens noti-
tiam mandati jam expediti, traditiq; al-
teri ad se deferendum, possit resignare, ante-
quā illud ipse recipit, & in manibus habeat.
683. A quo procurator mandatum illud scri-
ptum recipere debeat.
684. Intra quantum tempus ab accepto man-
dato procurator prestare debeat consensum
in resignatione beneficii.
685. An constitui possit procurator post sup-
plicationem porrectam per alium, & signa-
tam à Papa, & recognitam à Datario, in-
telligendum resignatio fit in Curia.
686. An resignatio beneficii facta per procu-
ratorem, seu consensus procuratoris traha-
tur ad diem, quo datum mandatum, ita ut
ab eo die censeatur amissum esse, & vacasse
beneficium quoad titulum & possessionem.
687. An procurator constitui possit ad resi-
gnandum certo modo, formā, conditione,
quam in resignatione servare debeat.
688. Si duo sint data mandata eodem anno,
mense, die, loco, testibus, ac Notario iis-
dem, contraria tamen, cui ex illis standum.
689. An, si procurator resignet in favorem
inhabilis, vacet beneficium resignatum.
690. An procurator constitutus ad concordan-
dum super beneficio cum quibuscunque con-
ditionibus, vi hujus mandati possit illud be-
neficium resignare.
691. An constitutus procurator ad resignan-
dum beneficium, super quo ipse habebat re-
gressum sibi reservatum per cessum vel de-
cessum, etiam in favorem, prestando con-
sensum in resignationem nomine constituen-
tus tale beneficium sibi prejudicet.
692. An, & qualiter resignatio praesumatur
facta precedente legitimo mandato.
693. An, & qualiter cesset mandatum ad resi-
gnandum morte Mandantis, seu Principa-
lis.
694. An procurator constitutus ad resignan-
dum conditionatè, nimirum sub pensione
vel regressu reservato constituenti, qui ad-
huc vivente Principali jam porrexerat sup-
plicationem, possit dein, eo mortuo, presta-
re consensum.
695. An censeatur revocatus procurator per
hoc, quod Principalis factus est furiosus.
696. An procurator censeatur revocatus, dum
Principalis privatur beneficio, ad quod re-
signandum datus procurator, vel dum
transfertur ab Episcopatu.
697. An procurator constitutus ad resignan-
dum possit revocari à Principali.
698. Qualiter procurator revocari possit.
699. Si eadem die, quā facta fuit resignatio,
seu praestitus consensus in Cancellaria vel
Camera, facta est quoque revocatio, an re-
vocatio mandati censeatur precedere resi-
gnationem.
700. An, & qualiter revocans procuratorem,
teneatur procuratori ad damna & interesse
illius, & omnium quorum intererat man-
datum non esse revocatum.

PARAGRAPHVS X.

De resignatione facta vi, metu, dolo,
post spolium.

701. **A**N, & qualiter resignatio debeat esse
libera & spontanea.
702. An igitur resignatio metu facta sit nulla,
& in specie si juramento sit vallata.
703. An resignatio facta metu sit nulla ipso ju-
re; an verò & qualiter sit nulla ope exce-
ptionis, seu rescindenda seu jure irritanda.
704. Qualis esse debeat dictus metus.
705. An, & qualiter metus justus probandus.
706. An requiratur protestatio, quando fit re-
signatio ob metum ad effectum, ut ea post-
modum possit annullari.
707. An metus, qui inter venit in resignatione,
censeatur purgatus, si per multos annos Re-
signans non reclamavit & egit, allegando
& probando meticulousam resignationem.
708. An allegari & probari possit metus, si in
litteris resignationis dicatur, quod spontè
& liberè.
709. An resignatio facta ex dolo sit nulla.

710. An resignatio facta dolo ipso jure sit nulla.
711. An, & qualiter dolus probandus & praesumendus.
712. An eadem, quae dicta sunt de resignatione facta metu, dolo, fraude, quoad nullitatem, locum quoque habeant in resignatione facta vi.
713. In specie, an censeatur vim passus in resignatione, qui resignat seu cedit beneficio suo propter vexationes, quibus gravabatur ab Episcopo.
714. An rata & firma sit resignatio facta, postquam quis beneficio suo spoliatus est.
715. Quenam, & qualiter probare teneatur Resignans spoliationem, ut possit restitui.
716. An resignatio facta post spoliationem coram Iudice competenti valeat, ita ut in eo casu restitutio non debeatur.
717. An resignatio facta post privationem, ubi certo constat eam factam sine vi & metu, valeat, & nequeat rescindi.
718. An teneat resignatio facta post spoliium per Procuratorem ad resignandum constitutum sponte ante spoliationem.
719. An valida & firma sit resignatio facta post longum tempus a spoliatione, Resignante nihil de spoliatione conquesto.
720. An teneat, & firma sit resignatio facta post spoliium, ubi Resignans pepigisset cum Spoliatore, se non acturum possessorio adversus spoliium.
721. An Resignanti post spoliium concedatur restitutio, si resignavit in favorem tertii, a quo spoliatus non fuit.
722. An post factam spontaneam resignationem Spoliatus illo eodem beneficio sit restituendus.
730. An simoniacum etiam sit resignare coram Ordinario ad effectum unionis sub conditione reservandorum sibi fructuum beneficii uniti.
731. An resignatio facta coram Ordinario sub conditione, quae de jure inest, sit simonica.
732. An simoniacum sit resignare vel conferre beneficia sub conditione, quae quidem de jure non inest, contineat tamen aliquid aliud de jure debitum Resignanti vel Collatori.
733. An simoniacum sit resignare, ut Resignatarius Resignanti, vel alteri ferat suffragium in electione, aut praesentatione, seu adptione alicujus beneficii aut officii.
734. An simoniacum sit resignare in favorem Titii, ut is Resignantem moneat, ubi beneficium aliquod in urbe Titii vacabit.
735. An simoniacum sit resignare eadem conditione, ut Resignatarius, vel alius resignet beneficium in favorem Resignantis, aut alterius.
736. An simoniacum sit conferre, vel resignare beneficium pingue sub onere, ut Resignatarius resignet simpliciter, seu pure minus pingue, ut illud conferre valeat alteri.
737. An simoniacum sit coram Ordinario resignare beneficium in favorem tertii ex causa permutationis; dum tertius ille non habet beneficium permutandum.
738. An simoniacum sit resignare cum pacto, ut Resignatarius solvat expensas jam factas a Resignante in beneficio illo consequendo.
739. An simoniacum sit, si Resignatarius solvat omnes expensas, quae in conficiendis, expediendisque literis apostolicis factae sunt, ita ut solvat etiam eas, quae a Resignante solvenda essent ob fructus, vel certam pensionem ei reservatam.

PARAGRAPHVS XI.

De Resignatione facta sub conditione, & simoniace.

723. **A**N Resignatio facta simoniace, & inde secuta collatio beneficii sit nulla.
724. An resignatio facta simoniace ipso jure sit nulla.
725. In genere, quenam resignatio censeatur facta simoniace.
726. An, & qualiter auctoritas & beneplacitum apostolicum excludat simoniam a resignatione.
727. An resignatio facta coram Ordinario in favorem alicujus, & non aliud, aut aliter, sit simoniaca.
728. An simoniacum sit, aut aliud illicitum resignare beneficium coram Ordinario libere quidem, cum ea tamen intentione, spe, supplicatione, ut detur certa persona.
729. An simoniacum sit resignare coram Ordinario sub alia conditione, v. g. sub reservatione pensionis vel fructuum.
740. An simoniacum quoque sit, dum ex conventionem Resignantis vel Resignatarii exprimitur major valor solvat, ut obtineatur a Papa reservatio pensionis, aut majoris pensionis super illo beneficio.
741. An simoniacum sit resignare, ut Resignatarius solvat expensas factas a Resignante in beneficio jam obtento, v. g. in recuperanda domo beneficii &c.
742. An simoniacum resignare eadem lege, ut Resignatarius reparet Ecclesiam, in qua est beneficium, ut administret ibi Sacramenta &c.
743. An simoniacum sit resignare, vel conferre alteri beneficium ob remunerationem servitorum praesentorum.
744. An simoniacum sit resignare, vel conferre alteri beneficium ad consequendum aliquid temporale tanquam finem, & econtra

Elenchus Quæstionum.

- econtra dare, seu exhibere temporale ad ob-
tinendum beneficium per resignationem &c.
745. An simoniacum sit dare tanquam gratui-
tam compensationem temporale, pro spiri-
tuali, vel contrà.
746. An simoniacum sit Resignatarium face-
re Resignanti beneficium, vel danti spiri-
tuale donationem merè spontaneam, gratui-
tam, & purè liberalem.
747. An, & qualiter simoniacum sit resignare
vel conferre beneficium exigendo à Resigna-
tario vel Collatario juramentum fidelitatis.
748. An simoniacum sit ab eo, qui de novo re-
ceptus est in Canonicum, pro, vel in possessio-
nem Canoniciatus vel beneficii, vel ad per-
ceptionem distributionum ante vel post exi-
gi, vel solvi aliquid temporale, etiam mo-
dicum.
749. An simoniacum sit dare temporale quid
ad redimendam vexam, ortam circa conse-
cutionem, vel possessionem beneficii resigna-
ti, vel collati.
750. An simoniacum sit redimere resignatione
vel collatione beneficii vexam factam, v.g.
in bonis, famà, vitâ.
751. An, & qualiter simoniacum sit renun-
ciare liti super beneficio pro pecunia.
752. An resignare exspectativa ad beneficium
proximè vacaturum pro pecunia, vel cum
conditione, seu pacto adipiscenda pensionis,
etiam ecclesiastica, vel beneficii, sit simonia-
cum.
753. An, & qualiter committatur simonia con-
fidentialis in resignatione, & provisione be-
neficiorum.
754. An, & qualiter simonia commissa in re-
signatione præjudicet Resignanti; aut etiam
commissa ab uno ex Transigentibus noceat
alteri eam ignorantii.
755. An, & qualiter, & cui restituendum pre-
tium temporale receptum pro resignatione
beneficii.
756. An, & qualiter beneficium simoniacè
receptum sit restituendû, aut dimittendum.
757. Quis sit Iudex competens in crimine si-
monia.

PARAGRAPHVS XII.

De publicanda Resignatione.

758. **Q**ualiter, seu unde introducta publica-
tio resignationum.
759. An Constitutio Gregorii sit ita in ob-
servantia, ut contra eam obtendi nequeat,
quòd non fuerit publicata, & acceptata in
partibus.
760. Quis finis huius Constitutionis Grego-
riana, seu ob quam causam sit introducta hæc
resignationum publicatio.
761. An Edictum illud de publicandis sit odio-
sum & pœnale, an favorabile.
762. Quorum beneficiorum resignatorum fie-
ri debeat publicatio.
763. An etiam beneficia consistorialia compre-
hendantur Constitutione Gregorii XIII.
764. An comprehendantur reservata, vel et-
iam ea, qua jure devoluto conferuntur.
765. An comprehendantur etiam beneficia
commendata.
766. An necessaria publicatio in beneficiis uni-
tis, seu qua post factam de iis resignationem
uniuntur aliis, aut pio alicui loco.
767. An locum habeat Constitutio Gregoriana
in Coadjutoria impetrata cum futura suc-
cessionem de consensu Coadjuti.
768. An resignatio seu cessio juris, quod quis
habet super beneficio, sit publicanda.
769. An comprehendantur quoque Hospitalia.
770. Quinam teneantur beneficia resignata
publicare.
771. An etiam secundus Resignatarius tenea-
tur publicare resignationem sibi factam.
772. An Impetrantes beneficia vacantia ob non-
factam eorum intra tempus prescriptum
resignationis publicationem, teneantur pro-
mulgare factam sibi gratiam.
773. Quæ cessiones seu resignationes sint publi-
canda.
774. An resignationes beneficiorum factæ ex-
tra Curiam coram locorum Ordinariis pu-
blicari debeant.
775. An etiam Provisus teneatur publicare,
dum Ordinarius admisit resignationem, &
Papa contulit; quia ad ipsum spectabat Col-
latio beneficii talis, utpote aliàs reservati;
vel quia Ordinarius non contulit debito
tempore, vel quia contulit male, v.g. con-
tra formam Bullæ Piæ.
776. An resignatio facta in causa permutatio-
nis sit publicanda.
777. An publicari debeat resignatio facta cum
resignatione omnium fructuum, denomina-
tionis, tituli, administrationis, servitii &
stalli &c.
778. An publicanda resignatio beneficii facta
cum reservatione pensionis, regressus, acces-
sus.
779. An, dum resignatio facta simpliciter,
& in nullius favorem in manibus Papæ, &
is beneficium resignatum contulit alteri, is,
cui collatum, teneatur provisionem publi-
care.
780. An locum etiam habeat Constitutio Gre-
gorii de publicandis in beneficiis vacanti-
bus per adeptionem aliorum cum iis incom-
patibilium.
781. An publicanda resignatio facta in Curia
in favorem alterius, dum hic Resignatarius
obtinuit gratiam in forma dignum.

Elenchus Quæstionum.

782. An obtinentes beneficia ex resignatione adhuc teneantur publicare, etsi resignatio sit nulla.
783. An, quando aliunde notoria est resignatio vel permutatio, tamen adhuc facienda sit publicatio.
784. An publicatio hac facienda, etiamsi Papa, in cujus manibus facta resignatio, sit mortuus intra tempus datum ad publicandum.
785. Intra quantum tempus facienda publicatio.
786. A quo die incipiat currere illud tempus datum ad publicandum.
787. An tempus assignatum ad publicandum currat minori quatuordecim annis, dum is ignorat beneficium resignatum sibi collatum.
788. An, & qualiter à Papa derogetur huic publicationi, vel etiam hoc tempus prorogetur; & an, & qualiter post lapsum hujus temporis non facta publicatione concedatur restitutio ad publicandum.
789. An fieri possit hac publicatio ante expeditionem literarum Apostolicarum.
790. An fieri possit publicatio hac post captam in vim dictarum literarum possessionem.
791. Quando nam, fieri possit, aut debeat dicta publicatio?
792. In quo loco facienda publicatio.
793. Coram quibus facienda publicatio.
794. Qualiter in hac publicatione opus sit literis apostolicis super resignatione, & provisione Resignatarii confectis, & earum exhibitione.
795. Qualiter, & quid exprimendum in hac publicatione.
796. An, & qualiter insuper necesse, affigi exemplar omnium eorum, que in publicatione dicta, ad valvas Ecclesie.
797. An, & qualiter super his omnibus conficiendum à Notario Instrumentum.
798. An, si litera resignationis sint nulliter expedita ob subreptionem vel obreptionem, & Resignatarius obtineat gratiam perinde valere, & postea publicet predictas literas juxta formam alias prescriptam, absque eo, quod publicentur dicta litera revalidatoria, publicatio sit nulla, & consequenter etiam Resignatio.
799. An publicatio hac facienda à Resignatario, fieri possit per Procuratorem ab eo constitutum.
800. An hac publicatio fieri possit per Resignantem, & id sufficiat.
801. An sufficiat publicationem fieri aliquo modo, qui promulgationi aequivalet, & in specie per petitionem, ademptionem, continuationem possessionis, aut etiam per novam impetrationem illius beneficii vacantis ob non factam publicationem.
802. An, & qualiter impedimentum excuset non factam intra prescriptum tempus publicationem, & ab incurrendis propterea penis.
803. In particulari, quodnam in hac materia publicationis sit impedimentum justum, & sufficiens.
804. An, qui propter sedem papalem vacantem non potuit expedire literas, & per consequens publicare, excusetur, quo minus incurrat penas ob non publicationem statutas.
805. Quae pena sint statuta ob non factam intra prescriptum tempus publicationem, vel ob non servatam in hac publicatione formam prescriptam in Constitutione Gregoriana.
806. An hac pena se extendat quoque ad resignantem, ita ut is annullat à ob non factam à Resignatario publicationem, amittat seu abdicet jus omne, quod habebat in tali beneficio, & (dum resignavit in favorem) abdicare non intendebat, nisi Resignatario acquireretur.
807. An ob non factam publicationem resignatione existente nullà, reservationes tamen pensionum vel fructuum, aliorumve jurium remaneant valide.
808. An igitur talia beneficia ob non factam publicationem vacantia sint reservata epa.
809. An, & qualiter beneficia vacantia ex dicta causa à quocunque impetrari possint.
810. An illa beneficia etiam impetrari nequeant nisi Impetrans concludenter probet non esse factam publicationem.
811. Quà ratione possit ac debeat Impetrans probare non factam legitime publicationem.
812. An in literis provisionis, que conceduntur Impetranti ob non factam publicationem, apponi necesse sit hanc clausulam: Vocato possessore.
813. Qualiter elidi possit intentio Actoris in hac materia.
814. An, & quando, & qualiter ipse Resignatarius factam à se publicationem teneatur exhibere & publicare.

PARAGRAPHVS XIII.

De Resignatione permutationis gratiâ, seu De Permutatione beneficiorum.

815. Quid sit permutatio beneficalis.
816. An permutatio includat novam beneficiorum illorum collationem.
817. An nomine resignationis prolatio in dispositione aliqua veniat etiam resignatio hac reciproca, seu resignatio permutationis gratiâ.
818. An permutatio sit favorabilis, an odiosa.
819. An permutatio inducat vacationem.

Elenchus Quaestionum.

820. An ius ad beneficium permutari possit cum iure ad beneficium aliud, vel etiam cum beneficio.
821. An beneficium cum non beneficio, puta cum pensione ecclesiastica, decimis, cum praesimonio, cum hospitali, Commenda, titulo patrimonii, surgente vice beneficii, permutari possit.
822. An, & qualiter beneficium reale cum beneficio fictitio, quod de pertica nominatur, permutari possit.
823. An beneficium per simoniam, aut alias sine vero titulo obventum permutari possit cum alio beneficio, ita ut interveniente auctoritate Superiorum recipientis resignationem in eo jus acquirat.
824. Quenam beneficia inter se permutari possint.
825. Quenam beneficia inter se permutari non possint.
826. An unum beneficium pro pluribus permutari possit.
827. An, & qualiter beneficia inaequalia permutari inter se possint.
828. An, dum in gratia, qua contulit Papa alicui beneficium, appositum sit decretum de dimittendo beneficio prehabito, possit illud permutare, vel etiam in favorem resignare.
829. An, & qualiter beneficia existentia in diversis Diocesis permutari possint.
830. An accusatus, vel inquisitus de crimine, ratione cuius venit privandus, ante sententiam privationis possit permutare.
831. An privatus ipso iure ob crimen, vel etiam ob afflictionem & possessionem quaesitam secundi incompatibilis ante sententiam declaratoriam permutare possit.
832. An prohibitus de novo acquirere, prohibetur permutare, & sic in vim permutationis acquirere aliud.
833. An permutare possit beneficium, qui illud accepit animo dimittendi.
834. An dispensatus ad unum beneficium, possit illud cum alio simili permutare.
835. An mente captus, senex, infirmus permutare possint.
836. An casu, quo illegitimus obtinuit beneficium in Ecclesia, in qua pater ejus habet, aut habuit beneficium, possit illud permutare cum alio extra illam Ecclesiam.
837. An valeat permutatio pro tertio.
838. An permutare quis possit cum minus digno?
839. An fieri possit permutatio cum Excommunicato, vel Irregulari.
840. An permutare quis possit cum Illegitimo, Bigamo, similive ex dispensatione obtinente beneficium.
841. An cum criminoso & infami quis possit permutare.
842. An cum illiterato permutare quis possit.
843. An permutatio facta cum eo, qui non habet aetatem requisitam ad beneficium, ei vi permutationis obventurum, subsistat.
844. An licitum sit Beneficiarios inter se prius tractare de permutando beneficio, deque modo, forma, & conditionibus incunda permutationis.
845. An, & cur permutatio fieri nequeat auctoritate propria compermutantium.
846. An permutatio haec facta propria auctoritate sit simoniaca.
847. Qua sit pena permutantium beneficia propria auctoritate.
848. Coram quo Superiore facienda permutatio, si ve quis hic veniat nomine Ordinarii, coram quo facienda permutatio.
849. Specialiter, quid quoad auctorizandas permutationes possit Vicarius generalis, & Coadjutor Episcopi, & Capitulum Sede vacante.
850. Quid possit in hoc puncto Visitator, seu Administrator Ecclesiae vacantis, datus ei à Papa.
851. An praescindendo à praescriptione & consuetudine Praelati, & Collatores inferiores, carentes jurisdictione quasi Episcopali permutationibus eorum beneficiorum, quorum ipsi ordinarii Collatores sunt, non requisito consensu Episcopi, auctoritatem nullatenus prestare valeant.
852. An Episcopus alteri delegare possit potestatem suam auctorizandi permutationes beneficiorum.
853. An Episcopus auctorizare & expedire possit permutationes existens in Curia.
854. Quorum beneficiorum permutationes auctorizare non possit Episcopus.
855. An permutatio requirat necessarium causam legitimam.
856. Quanam censeatur esse causa legitima permutationis.
857. An ad permutationem necesse sit, ut, dum beneficium resignatur animo permutandi, exprimatur, resignationem fieri hoc animo.
858. An necesse sit in permutatione facere mentionem tractatus, jam antecedenter habiti inter Compermutantes de compermutando.
859. An in permutatione necesse sit fieri mentionem beneficiorum aliorum à Compermutantibus jam habitorum.
860. An exprimenda qualitas beneficiorum permutandorum.
861. An regula de infirm. Resign. locum habeat in permutationibus tam factis coram Papa, quam coram Ordinario.
862. An subsistat permutatio facta sub conditione, ut alter Compermutantium debi-

SECTIO SECUNDA.

De unione, dismembratione, divisione, alteratione, suppressione, extinctione beneficiorum.

CAPVT PRIMVM.

De Vnione.

PARAGRAPHVS PRIMVS.

De natura, multiplicitate, & effectibus unionis beneficialis.

- ta Compermutantis, vel expensas ab eo factas solvat.
863. An qualitas requisita in beneficiis aliis vacantibus, vel etiam onus afficiens beneficia aliter quam ex resignatione facta permutationis gratia, requiratur quoque ut afficiat beneficia vacantia ex causa permutationis.
864. An permutatio fieri possit per temporis intervalla.
865. Intra quod tempus expedienda permutatio, hoc est, facienda receptio resignationis talis mutua, & collatio beneficiorum compermutatorum.
866. An, & qualiter permutatio fieri possit per Procuratorem.
867. An, & qualiter compelli quis possit ad permutandum independenter ab eo, quod ipse de hoc antecederet tractarit, seque obstrinxerit fide data ad permutandum.
868. An is, qui fide data promissit, vel etiam cum juramento se obstrinxit ad permutandum, & inde penitet, & permutare non vult, compelli ad id possit; an vero cum effectu penitere possit, & resilire, non obstante instantia alterius, & compulsionem Superioris.
869. An, & qualiter, dum jam res non est amplius integra, sed unus Permutantium resignavit suum beneficium permutationis gratia, alter renitens compelli possit.
870. An, si Procurator unius ad permutandum consenserit, resignaveritque ex causa permutationis beneficium Principalis, mortuo Principali ante expeditionem literarum cogi possit ad consentiendum, ut expediantur literae.
871. An, & qualiter permutantes, si permutatio declaretur invalida, vel alias non sortiatur effectum, redire possint ad beneficia sua.
872. An, dum completa utrimque permutatione, facta nimirum hinc inde resignatione permutationis gratia, facta quoque beneficiorum resignatorum Collatione, non adimpletur tamen conditio aliqua permutationi adjecta, regredi quis possit ad beneficium suum.
873. An permutantes ad sua redeuntibus beneficiis fructus interim perceptos & consumptos teneantur restituere, ubi alter Permutantium plus altero percepit.
874. An permutatio expedita per Ordinarium, per eundem rescindi possit, instante uno ex Permutantibus, praetextu lesionis, & inaequalitatis fructuum.
875. An, & qualiter permutatio utrimque completa sit publicanda.
876. An consumatur Turnus ex Collatione facta permutationis gratia.
877. **Q**uamnam sit textus in iure, & quanam Auctores de unione beneficiorum ex professo speciatim tractarint.
878. Quid sit, seu qualiter definiatur unio beneficialis, & quomodo inter se differant unio, annexio, applicatio, incorporatio, subiectio, suppressio, extinctio, dismembratio.
879. Quotuplex sit unio.
880. Quotuplici modo fiat unio.
881. An unio sit accessoria, an principalis; unde in dubio praesumatur, & ex quo dignoscatur.
882. An unio sit favorabilis, an odiosa.
883. Qui sint effectus unionis.
884. Quisnam sit effectus unionis aequae principalis, & unionis ad vitam.
885. Si ambo beneficia aequae principaliter, vel etiam ad vitam unita retineant suas singula qualitates, quid servandum, si haec qualitates sint invicem contrariae, seu incompatibiles.
886. An, & qualiter unio operetur, seu afferat praedictum Reктору, seu Possessori beneficium.

PARAGRAPHVS II.

Quaenam beneficia, quibus, & à quibus uniri possint.

887. **A**N, & qualiter beneficia non beneficiis uniri possint.
888. An, & quando uniri possint beneficia Seminarii Scholarium, praecipue necdum erecto.
889. Quaenam beneficia uniri, & quae uniri non possint Seminario.
890. An, & quae beneficia uniri possint Monasteriis, & Collegiis Regularium, Hospitalibus, aliisque piis locis.
891. An, & quae beneficia uniri possint Capitulis, & mensa Capitulari, aut etiam fabrica Cathedralis, vel Collegiatae.
892. An, & qualiter dignitatibus uniri possint alia beneficia.

Elenchus Quæstionum.

893. *Quæ, & qualiter uniri possint ab Episcopo Canonici Cathedralium, & insignis Collegiata.*
 894. *Quæ, & qualiter uniri possint parochialibus.*
 895. *Quæ, & qualiter uniri possint simplicibus.*
 896. *An, & qualiter, & per quem uniri possint Cathedralibus inter se.*
 897. *An, & à quo primæ dignitates in Cathedralibus, & principales in Collegiatis uniri possint.*
 898. *An, & qualiter beneficia diversarum Diocesium uniri valeant per Episcopum.*
 899. *An, & qualiter beneficia liberum & juris patronatus inter se uniri valeant.*
 900. *An manualia & monocularia beneficia uniri valeant aliis beneficiis.*
 901. *An, & quæ beneficia, & qualiter uniendo potestas competat Episcopo.*
 902. *An Episcopus unire possit devoluta ad Sedem Apostolicam, aut alias ei reservata vel affecta; cum hæc non sint propriè exempta à jurisdictione Episcopali, & tamen eorum pensio privativè competat Papæ.*
 903. *An potestas uniendo competat Episcopo privativè ad alios eo Inferiores.*
 904. *An Metropolitanus possit unire Ecclesias, & beneficia Diocesum suorum Suffraganeorum.*
 905. *Quid possit Legatus Pontificius circa uniones beneficiorum.*
 906. *Quid possit quoad uniones hæc Vicarius generalis Episcopi.*
 907. *Quid circa unendum beneficia possit Coadjutor Episcopi.*
 908. *Quid possit Capitulum quoad uniones beneficiorum.*

PARAGRAPHVS III.

An, & qua de causa, & qualiter facienda unio beneficiorum.

909. **A**N, & qualiter unio, ut valeat, requirat causam.
 910. *An, & qualiter causa unionis presumatur existere, & esse vera.*
 911. *An præter causam justam requiratur ad valorem unionis ejusdem causæ cognitio.*
 912. *Quenam sint causæ justæ & legitime, quæ unioni faciendæ intervenire necessariò debent.*
 913. *An, & quæ præter causam legitimam requirantur solennitates ad faciendam unionem.*
 914. *An, & qualiter requiratur consensus Capituli ad faciendam unionem.*
 915. *Utrum etiam in unione faciendâ per Legatum, vel ex commissione Papæ requiratur consensus Capituli.*

P. Leuren. Fori Benef. Tom. III.

916. *Quo dicente seu allegante, unio facta per Episcopum sit nulla ex defectu consensus Capituli.*
 917. *An in unione Canonici Ecclesiæ Collegiata, vel etiam beneficii alterius Ecclesiæ, habentis Collegium aliquod Clericorum, constituentium vel potius representantium Capitulum, necessarius sit præter consensum Capituli Cathedralis consensus dicti Capituli Ecclesiæ Collegiata, vel etiam alterius illius Ecclesiæ.*
 918. *An pro valore unionis requiratur consensus Rectoris, seu Possessoris beneficii uniendo, vel is vocandus sit, aut saltem ei insinuanda sit talis unio facta.*
 919. *An requiratur vocatio & consensus defensoris beneficii, dum nimirum unio faciendâ est tempore vacationis beneficii.*
 920. *An in unione faciendâ per Legatum, seu ex commissione Papæ vocandus sit Episcopus, cujus collationi subjacet beneficium uniendo.*
 921. *An vocanda sit plebs, vel Dominus loci.*
 922. *Quinam vocandi, & quorum consensus adhibendus.*
 923. *In specie an, & qualiter vocandi Patroni.*
 924. *An in executione unionis vocandi sint, qui vi consenserunt.*
 925. *An in unione sit exprimendus beneficiorum unendorum valor & litigiositas.*
 926. *An unio fieri possit verbo vel factò.*
 927. *An, & cur recurratur ad Papam pro unione faciendâ.*

PARAGRAPHVS IV.

De effectuatione, & probatione unionis.

928. **Q**uandonam unio dicatur sortita suum effectum.
 929. *An, & qualiter unio facta presumatur valida.*
 930. *An, & quanto tempore prescribatur unio.*
 931. *An unio facta presumatur, an verò probari debeat.*
 932. *Qualiter probanda unio facta.*
 933. *An, & qualiter sufficiant probationes ad miniculata ad probandam unionem.*

PARAGRAPHVS V.

De suspensione, dissolutione, & revocatione unionum.

934. **A**N, quando, & qualiter suspendantur uniones.
 935. *An, & à quo fieri possit dissolutio unionis.*
 936. *Quas uniones dissolvere possint Legatus à latere, Episcopus, alique pollentes in hoc potestate ordinariâ.*
 937. *An ad dissolutionem unionis requirantur causæ, & quæ.*

838. An

938. *An, & quae in unionis dissolutione requirantur solemnitates.*
 939. *An, & quae uniones ipso jure, ac sine opera Episcopi, aut alterius resolvantur.*
 940. *An, & qualiter in uniones, an valida factae per Praedecessores, vel per ipsum Papam, ab Episcopo Successore examinentur, & retractentur.*
 941. *An, & quae uniones revocentur per regul. Cancell. xi. seu Revocatoriam unionum.*
 942. *Quanam adversus dictam regulam Revocatoriam adhiberi possit ac soleat cautela, ne hujusmodi uniones factae in augmentum cultus divini, successu temporis revocari, aut de earum revocatione facta dubitari contingat.*
 943. *Penes quem sit probatio, dum unus dicit de regula Revocatoria, & alter asserit unionem fuisse sortitam effectum.*
 944. *An, dum regula revocatoria unionum locum non habet, regula mensium capiat beneficia unita, quae effectum sortita non sunt.*
 945. *An, & qualiter, dissoluta unione, remaneat beneficium, quod prius erat, & si prius erat juris patronatus, hoc jus patronatus quoque redeat.*

CAPVT SECVNDVM.

De dismembratione, divisione, suppressione, & extinctione beneficiorum.

PARAGRAPHVS I.

De Dismembratione.

946. *Quid sit dismembratio.*
 947. *An, & qualiter prohibita, vel permissa dismembratio.*
 948. *An, & quid possit Episcopus circa dismembrationes faciendas.*
 949. *An dismembratio necessario requirat causam & solemnitatem.*
 950. *An, & qualiter auctoritas Apostolica suppleat defectum causae, & solemnitatum in dismembratione facta hac auctoritate, aut in vim illius à Delegato Papae, aut Visitatore, aut cum beneplacito Apostolico.*
 951. *An, & qualiter causa legitima dismembrationis sit exprimenda, & justificanda.*
 952. *An, & qualiter dicta causa & solemnitates praesumantur in dubio.*
 953. *Quenam sit legitima causa dismembrationis.*
 954. *Quae solemnitates necessario adhibenda in dismembratione Ecclesiae seu beneficij.*
 955. *Quandonam dismembratio censetur sortita suum effectum.*
 956. *Vtrum dismembrationes, & quae cadant sub regula Cancellaria Revocatoria unionum.*
 957. *Quid sit divisio, qualiter prohibita, & qualiter permissa.*
 958. *Quanam in specie sit justa causa divisionis.*
 959. *Quae praeter legitimam causam requirantur conditiones ad dividendum beneficium.*
 960. *An, & qualiter Episcopus facere possit divisionem Ecclesiarum.*
 961. *Qua de causa, & qualiter divisio Diocesis cum erectione novae Cathedralis fieri & permitti possit.*
 962. *Qua de causa procedi possit ad divisionem Provinciae alicujus Ordinis Religiosi, & qualiter.*

PARAGRAPHVS II.

De alteratione, & suppressione beneficiorum.

963. *Quid hic veniat nomine alterationis, seu mutationis beneficiorum.*
 964. *Penes quem sit potestas alterandi Ecclesias modo dicto.*
 965. *An, & quae causa, & solemnitas requiratur ad talem mutationem Ecclesiarum faciendam.*
 966. *Quid, & quotuplex sit suppressio beneficiorum.*
 967. *Ex qua causa fieri possit suppressio beneficiorum.*
 968. *An, & qualiter causa suppressionis probanda.*
 969. *An, & quam, praeter legitimam causam, suppressio requirat solemnitatem, dum sit potestate ordinaria.*
 970. *Quorum praeterea tanquam personarum interessatarum, & ideo vocandarum consensus requiratur.*
 971. *An, & qualiter praeter causam solemnitatem, & consensum interessatarum constare debeat de statu collativo beneficij, ut suppressio suslineatur.*
 972. *Quid possit Episcopus circa suppressiones beneficiorum.*
 973. *An aliis Episcopo Inferioribus competat facultas supprimendi.*